

33. Aargang N°. 14

REDIGERET AF C. M. CHRISTENSEN

20. Juli 1933

ER ANVENDELSE AF TRUCKVOGNENE I SKRUEBRESEDE TOG SIKKERHEDSMÆSSIG FORSVARLIG?

For at spare Togpersonale har Distrikterne i den senere Tid i stigende Grad gjort Brug af 4 Akslede Person- og Pakvogne, de saakaldte Truckvogne, som Bremsevogne i Godstogene.

Fra Personalets Side har der været fremført meget vægtige Anker herimod med Henvi- sning til, at denne Forringelse af Togbetje- ningen medfører et saa forceret Arbejde under Togenes Ophold paa Stationerne, at det baade gaar ud over Arbejdets Udførelse og forøger Risikomomentet.

Dette Forhold er for Tiden Genstand for Forhandling mellem Distrikterne og Togper- sonalets Afdeling, og vi skal derfor ikke for Tiden komme nærmere ind derpaa. Derimod ønsker vi at gøre selve Truckvognenes Anven- delse som Bremsevogne til Genstand for nogle nærmere Betragtninger.

Som bekendt fastsættes der i Politiregle- mentet hvor stort Antal af et Togs Vognaksler, der skal kunne afbremses, og Procenten af saadanne bremsebetjente Vognaksler retter sig efter Togets Hastighed og Strækningens Stig- ningsforhold.

Et vigtigt Forhold ved Bremsebetjeningen er Bremsevognenes Fordeling i Togene. Herom siger vort hjemlige Politireglement, at Brem- serne saa vidt muligt skal være ligeligt fordelt. Det vil sige, at der for at opnaa den bedst mulige Bremsevirkning helst skal være en no- genlunde ensartet og ikke for lang Afstand

mellem Togets bremsebetjente Vogne. Denne Regel gaar igen i de fleste Landes Bremsebe- stemmelser — et enkelt Land, Schweiz, har understreget Vigtigheden af den ligelige Forde- ling ved en Tilføjelse om, at hver Bremsevogn ikke maa have flere Vogne at holde end fast- sat i Bremsetabellen.

Men her i Landet har vi altsaa holdt os til, at Fordelingen *saa vidt mulig* skal være ligelig. Men dette Udtryk maa dog formentlig forstaas saaledes, at Ligeligheden bør og skal tilstræbes, og det har sikkert aldrig været tænkt, at man ligefrem skulde kunne gaa den modsatte Vej, at udvide Afstanden mellem Bremserne og skabe en mere ulige Fordeling af dem.

Men er det ikke just det, man gør nu ved D. S. B. ved at indsætte Bremsevogne, som har 4 bremsebetjente Aksler i Stedet for de normale 2, hvorved man for hver saadan Vogn sparer en Mand til Bremsebetjeningen.

Vi vil tro, at Statsbanerne, Generaldirekto- ratet og Distrikterne tiltrods herfor fremdeles anser sig for at være i en endda meget nøje Overensstemmelse med Politireglementet, idet man formentlig gaar ud fra, at Udtrykket »saa vidt muligt« er saa elastisk, at det kan trækkes ind og ud saa nogenlunde efter Forgødtbefin- dende.

Det er imidlertid vor Opfattelse, at man skal omgaas denne Elasticitet af Politireglementet med megen Varsomhed, thi hvorom alting er, saa kan Bremsernes ulige Fordeling i et Tog jo gøre selv den bedst mulige Overensstemmel- se med Bremsetabellen illusorisk.

Det meddeles os, at 2. Distrikt i blandede

Tog paa Fyn, for at spare Betjeningspersonale, i den Grad klumper bremsebetjente Vogne sammen ved Anvendelse af Truckvogne, at 2 à 3 Nabovogne kan være bremsebetjente i Fortoget, medens der i Bagtoget kan være 15 til 18 Vogne mellem den bageste og næstbageste Bremse. Vi tager ikke i Betænkning at kalde en saadan Disposition uforsvarlig, og den Opfattelse vi har af den store sikkerhedsmæssige Betydning af en ligelig Fordeling af Bremserne er vi ingenlunde ene om, vi kan i saa Henseende henvise til en Autoritet som

Statsbanernes Sikkerhedskommission, hvis omfattende Betænkning forelaa den 23. Februar 1918. I denne Betænkning behandler Kommissionen naturligtvis ogsaa det sikkerhedsmæssigt vigtige Bremsespørgsmaal og herunder tillige Bremsernes Fordeling i Toget.

Paa Side 158—159 siger Kommissionen, at Bestemmelsen om, at Bremserne saa vidt muligt skal være ligeligt fordelt, ofte volder Vanskeligheder, og at der jævnlig fra Lokomotivpersonalet klages over en mindre heldig Fordeling af Bremserne.

Kommissionen henviser til forskellige Uheldssager bl. a. et, hvor Tog 85 var kørt for langt i Gedser og paakørte Molehovedet paa Grund af en ufyldstgørende Fordeling af Bremserne, og at Tog 2020 sprængtes ved Afgangen fra Naur, hvorefter Maskinen kørte med de 17 forreste Vogne, i hvilke der ingen Bremsebetjening var, til Bur, medens de 16 bageste Vogne blev staaende i Naur.

Sligt, siger Kommissionen, sker i Ly af et »saa vidt muligt«, som det næppe kan anses for rigtigt at opretholde i en Sikkerhedsbestemmelse.

Til trods for denne skarpe Bedømmelse af Bestemmelsernes Bøjelighed, blev Bestemmelsen ikke ændret af Statsbanerne, hvilket er saa meget mere bemærkelsesværdigt, som baade Trafikchefen og Maskinchefen og andre højere stillede Jernbaneembedsmænd som Medlemmer af Kommissionen, havde sat deres Navn under disse Udtalelser.

Spørgsmalets alvorlige Karakter understreger Sikkerhedskommissionen, altsaa en Række af Statsbanernes daværende højeste Embedsmænd, i følgende Linier:

»En altfor stor Afstand mellem de enkelte Bremser i et Tog kan give Anledning til Paa-

løbninger og Koblingsbrud, efter Omstændighederne ogsaa til store Uheld, og det maa derfor anbefales, at der trækkes en Grænse for det Antal Vogne, som tør indsættes mellem de betjente Bremser.«

Det er klare Ord, som formentlig har deres Gyldighed ogsaa i Dag. Man undrer sig blot over, at Kommissionens indtrængende Raad ikke blev fulgt.

Vedrørende Anvendelse af 4 Akslede Vogne, Truckvogne, som Bremsevogne i Togene — just det Spørgsmaal, der i de sidste Par Aar og særlig i den allersidste Tid er blevet saa aktuel, har Sikkerhedskommissionen ogsaa udtalt sin Mening, og den mangler intet i Retning af Tydelighed.

Kommissionen siger herom, at den »vil paa-pege, at Benyttelsen af Truckvogne, der regnes dobbelt ved Udregningen af Bremseantallet, som Bremsevogne i skruebremsede Tog maa anses for uheldig, da den foreskrevne ligelige Fordeling af Bremserne i Toget derved modvirkes.«

Altsaa, Sikkerhedskommissionen advarede i 1918 saa stærkt, som det var den muligt, mod Anvendelse af Truckvogne som Bremsevogne i skruebremsede Tog. Det var paa et Tidspunkt, hvor man kun i ringe Udstrækning gjorde Anvendelse af dem. I 1933 gør Administrationen sig størst mulig Umage for at indsætte disse Vogne som Bremsevogne i skruebremsede Tog, fordi de ved Udregningen af Bremsetallet tæller dobbelt og derved gør det muligt at indskrænke Togbetjentenes Antal.

Maa vi spørge, er den Fare ved Bremsernes ulige Fordeling i Togene, som Sikkerhedskommissionen saa kraftigt paapegede i 1918, da ikke til Stede i 1933. Paa dette Spørgsmaal skylder Generaldirektoratet at svare det Personale, der arbejder i Marken og som maa lægge Ryg til — ofte endda i rent bogstavelig Forstand — naar det gælder, hvis man da ønsker at fortsætte sine Spareforanstaltninger paa dette Omraade.

— — —

Foranstaaende Artikel har vi tilladt os at laane fra »Jernbanetidende«, fordi vi er ganske enig med Bladet og de i Artiklen fremsatte Udtalelser, og i at man stadig praktiserer den Regel, at *Bremserne saa vidt mulig skal være ligelig fordelt* — — d. v. s., at man ikke tager videre Hensyn til Bremserne.

Til Belysning heraf kan vi meddele, hvorledes Bremserne var fordelt i Tog 3001 den 23. Septb. 1930, det Tog, som løb for langt i Vejen og kørte ind i Tog 3012, som holdt paa Stationen. Togføreren oplyser efter, at han har afgivet Forklaring til Protokollen at: *Tog 3001 var reglements-mæssigt sammensat og bremsebetjent.* — — — I det følgende kan man se, hvad han mente med sin Erklæring.

Med Hensyn til Bremsernes Fordeling oplyser Togføreren: Blandt de 20 forreste Vogne var der ingen læssede Vogne, saa først 21. Vogn kunde bremsebetjenes. Det var givet, at de to E-Vogne skulde betjenes, og at den 4-akslede An-Vogn paa Grund af sin Vægt og Bremseevne burde betjenes, og de tre betjente Q-Vogne var de bedste Bremsevogne, der kunde vælges. Mellem 22. og 36. Vogn var der kun en læsset Vogn med Bremse, nemlig 35. Vogn, og Togføreren vil antagee, at Q 36336 har været en bedre Bremsevogn end den 35., idet førstnævnte var en Vogn af nyere Type med god Bremse. Mellem 36. og 42. Vogn var der ingen læssede Vogne med Bremse, og bag 42. Vogn var der foruden E. 1853 kun 2 læssede Q-Vogne med Bremse, nemlig den 45. Vogn og den allerbageste Vogn, men af disse var 45. Vogn, der havde 8 Klodser, bedre end den bageste, der kun havde 4.«

Paa dette Tog var Bremserne reglements-mæssig og *saa vidt muligt ligeligt* fordelt, og denne Ligelighed fordelte sig saaledes: 21. Vogn, 36. Vogn, 42. Vogn, 45. Vogn og 46. Vogn.

Denne Bremsefordeling er ganske ufyldstgørende, det halve af Toget uden Bremse og de 4 Bremsevogne klumpet sammen i Bagenden af Toget i Ly af den elastiske Bestemmelse, der er *reglements-mæssig*.

SVERIGES

LOKOMOTIVMANNAFÖRBUND

afholdt sin Kongres i Stockholm i Dagene 11.—14. Juni d. A.

Man havde i Aar i den svenske Organisation dobbelt Jubilæum, idet Kongressen var den 10de i Rækken, og Organisationen i sin nuværende Form kunde fejre 25 Aars Jubilæum.

Det var derfor baade feststemte og fest-

prægede Deltagere, der mødte frem til den meget smukke Aabningshøjtidelighed, der fandt Sted i A-Salen i Folkets Hus Søndag den 11. Juni Kl. 10,30.

Salen var smukt pyntet med en Masse Fanner og et Væld af Blomster, der selvsagt satte Feststemningen betydelig op, og hertil bidrog ogsaa, at et Musikkorps spillede, ligesom et Mandskor sang nogle meget smukke Sange.

Formanden, Hr. Borgstedt, aabnede Kongressen med en Hilsningstale, hvori han bød Gæster og Ombud velkommen til Kongressen, hvorefter Gæsterne havde Ordet for at hilse paa Jubilaren.

Af Ombud var der mødt 121, og der var Gæster fra den svenske Landsorganisation, Svenska Järnvägarnas Kontorpersonalförbund, Svenska Postmannaförbundet, Telegrafverkets Personalförbund, Järnvägsmännans Helnykterhetsförbund, Finlands Svenska Lokomotivmannaförening, Norsk Lokomotivmandsforbund, Dansk Lokomotivmands Forbund og Dansk Lokomotivmands Forening.

Efter Godkendelse af Dagsordenen og Valg af Kongressens Tillidsmænd sluttede Kongressen om Søndagen og fortsattes Mandag Kl. 9.

Om Mandagen afholdtes en Festbanket, hvortil Ombudene og Gæsterne var indbudt, og formede sig paa den smukkeste Maade. Festen afsluttedes med Dans og Underholdning.

Paa Kongressen var det særlig Spørgsmaalet om Eenmandstjenesten, Personaleindskrænkningerne, Tvangsafskedigelser, Arbejdstidsreglerne og Beklædningsspørgsmaalet, der gav Anledning til Diskussion, og man fik et levende Indtryk af, at vor svenske Broderorganisation i de senere Aar havde haft en meget vanskelig og svær Tid at komme igennem, som havde stillet store Krav til Ledelsen.

Trods de svære Tider, som vore svenske Kolleger havde haft at gennemgaa, var det en Fornøjelse at høre, med hvilken Saglighed og god Forstaaelse man tog Sagerne, og man var altid sikker paa, at naar en Taler havde Ordet, havde han ogsaa sat sig ind i Sagen og vidste, hvad han talte om.

Vanskelighederne i Sverrig er de samme som hos os, og ogsaa derovre er Banerne ude for en haard Konkurrence, som samtidig med Krisen gør, at Banerne kører med et meget stort Underskud, der tvinger Administrationen til at komme ind paa alle mulige Sparebe-

belser for at komme Balancen saa nær som mulig.

Spørgsmaalet om Tilslutning til Landsorganisationen gav Anledning til en længere Debat, men fandt ikke sin endelige Afslutning, idet der vedtoges en saalydende Resolution:

»Kongressen vælger en Komité, som faar til Opgave at underhandle med Landsorganisationen om Tilslutning og Vilkaarene herfor. Kan en Overenskomst træffes ved disse Underhandlinger, udsendes Forslaget til Urafstemning.«

Denne Komité kom til at bestaa af en Repræsentant fra hvert Distrikt, Ombudsmand Engstrøm samt 3 Repræsentanter fra Hovedbestyrelsen.

Selve Tilslutningen til Landsorganisationen var der god Enighed om, men det er den svenske Inddeling i Industriforbund, der volder Vanskelighederne.

Til Formand genvalgte A. Borgstedt.

Paa Grund af nær forestaaende Pensionering gik den fra vore egne Kongresser saa velkendte og velsete Lokomotivfører Oskar Ek, ud af Hovedbestyrelsen.

Saavel fra svensk som fra norks og dansk Side blev deh udtalt mange smukke og hjertevarme Ord til Vennen Ek, med en Tak for hans store Indsats saavel i det svenske som i det skandinaviske Samarbejde. Her vil Eks altid kloge og besindige Ord vil blive savnede, og vi kan ikke sige ham Tak nok for Tiden, der er gaaet.

Vore svenske Kolleger hædrede Ek ved at skænke ham en ret anselig Pengegave.

Efter at Formanden havde sluttet Kongressen ved en Tale, havde Gæsterne Ordet for at sige Tak for Kongresdagens Samvær og den altid ovenud svenske Elskværdighed.

S. J.

DANSKE JERNBANERS AFHOLDS- SELSKAB

Danske Jernbaners Afholdsselskab afholdt den 17. Juni sit Aarsmøde paa K. F. U. M. i København. Mødet, hvori deltog 30 Repræsentanter og ca. 100 Medlemmer, aabnedes af Selskabets energiske Formand, Hr. Parup, som efter at have budt Velkommen præsenterede de tilstedeværende Gæster fra Jernbaneafholdsselskaberne i Norge og Sverige, samt Jernbaneforeningen, Dansk Jernbaneforbund og Dansk Lokomotivmandsforening.

Efter hver Præsentation spillede det paagælden-

de Lands Nationalsang, som virkede meget højtideligt.

Efter at Mødet havde konstitueret sig, gjorde Formanden i sin Beretning rede for Virksomheden i det forløbne Aar, og dvælede særlig ved, at det i Aar var 30 Aar siden, at Selskabet blev stiftet, udtalte sin Glæde over, at Selskabet i Aar kunde møde med en Tilgang paa 24 Medlemmer, saaledes at det samlede Medlemsantal nu er 1332.

Formanden udtalte sig endvidere om det gode Forhold mellem Selskabet og de faglige Organisationer indenfor Etaten.

Efter nogen Diskussion vedtoges Beretningen enstemmigt.

Et Vandrebanner, som erhvervedes af den Kreds, som i Aarets Løb har størst Tilgang af nye Medlemmer, blev igen bevaret af Fredericia Kredsen.

Valgene til Hovedbestyrelsen var Genvalg.

Til næste Aars Mødested valgtes Sønderborg. Aarsmødets første Dag sluttede med en Festmiddag med efterfølgende Foredrag og forskellig Underholdning.

Søndag den 18. Juni foretog Selskabets Medlemmer og Gæster en Udflugt til Mølle og det natur-skønne Kullen, og sluttede med en Middag paa Hotel »Continental« i Helsingborg, derefter spredtes Deltagerne i Bevistheden om at have tilbragt et Par herlige Dage sammen.

H. P. Christensen.

STATSBANEPERSONALETS LAANE- OG SPAREFORENING AF 1883 GENNEM 50 AAR

Den 22. April var det 50 Aar siden, »Sjællandske Statsbaners Embedsmænds og Betjentes Laaneforening« blev stiftet (fra 7. Juli 1900 til 16. Juni 1927 »Sjællandske Statsbaners Embedsmænds og Betjentes Laane- og Spareforening af 1883«, nu »Statsbanepersonalets Laane- og Spareforening af 1883«).

Begyndelsen blev gjort ved et Cirkulære, dateret den 16. April 1883 til »samtlige Embedsmænd og Betjente ved de sjællandske Statsbaner«, der indbyder til den konstituerende Generalforsamling Søndag den 22. April 1883 i Arbejderforeningens Festsal, Nørrevoldgade 92. Udvalget, hvis Formand var Godskasserer O. Poulsen, havde forinden forhandlet med den administrerende Directør, og — som det hedder i Cirkulæret — havde »Hr. Etatsraad Rothe, som det var at vente, stillet sig højst velvilligt til Sagen.«

Paa ovennævnte Generalforsamling blev det udsendte Lovudkast vedtaget, og Foreningen stiftet.

Bestyrelsen kom til at bestaa af 5 Medlemmer (3 Suppleanter), og tillige valgtes 2 Revisorer (2 Suppleanter). Den første Bestyrelse bestod af: Chr. Christensen, C. Madsen, V. Nielsen, V. Petersen og O. Poulsen med den sidstnævnte som Formand.

I Aarenes Løb har nedennævnte fungeret som Formænd:

Godskasserer O. Poulsen (1883—1886),
 Revisor C. Gether (1886—1887),
 Fuldmægtig G. Graae (1887—1896),
 Stationsforstander J. L. Johansen (1896—1897),
 Stationsforstander J. Skovsted (1897—1898),
 Godsekspeditor Sletting (1898—1899),
 Godsekspeditor O. T. Hagen (1899—1902),
 Forstander Thruue (1902—1912),
 Assistent A. Borregaard (1912—Juni 1918),
 Overassistent J. Friis-Skotte (Juni 1918—1919).

Paa et Bestyrelsesmøde den 9. September 1919 valgtes til Formand Assistent M. E. Jensen, som uden Afbrydelse har fungeret indtil Dato.

Om Foreningens Historie i de første 7 Aar kan kun gives faa Oplysninger, idet en Bestyrelsesbeslutning af 24. Februar 1890 siger: »Det vedtages paa Grund af Pladsmangel at kassere Arkivalia efter 1 Aars Forløb«. Heldigvis er denne Beslutning kun praktiseret for Tidsrummet 1883—1890, saaledes at Forhandlingsprotokol og Cirkulære fra 1890 og til Dato paa Trods af Beslutningen endnu haves i Behold.

Formanden og Bestyrelsesmedlemmerne skulde have Bopæl i København, og denne Bestemmelse er fortolket særlig haarfint paa Generalforsamlingen den 31. Maj 1897, hvor Stationsforstander Johansen, Frederiksberg, nedlagde sit Hverv »af den Grund, at Formanden helst bør bo i København«. Bestyrelsen bestod af 5 Medlemmer (som det hed i Loven: »fuldmyndige Embedsmænd«), lige til den i 1926 blev udvidet til 8 Medlemmer.

I Aarenes Løb blev der rettet flere Henvendelser fra »Sølvsnorene« om at faa Sæde i Bestyrelsen, den første fandt Sted 21. Maj 1897, og paa Generalforsamlingen den 28. November 1902 henstilledes det til Bestyrelsen at supplere sig med 2 Medlemmer fra »Jernbaneforeningen«, og 2 fra »Dansk Jernbaneforbund«, hvilken Supplering skulde ske gennem de 2 Foreninger. Der nedsattes et Lovudvalg bestaaende af Fuldmægtig Simonsen og Telegrafmester Thomsen fra »Jernbaneforeningen« og Overportør Løv Jensen og Konduktør L. T. Thomsen fra »Dansk Jernbaneforbund«. Dette Forslag kom under Debat paa Generalforsamlingen den 8. September 1903. Assistent Ohlson tilbageviste en Paastand i »Dansk Jernbaneblad« om, »at Kassen skulde bruges til en Strikasse for de 2 Foreninger« under Hensyn til Lovenes Bestemmelse om Formuens Urørlighed. Ved Afstemningen blev Lovændringen forkastet med 122 Stemmer mod 54.

Først ved Overportør Charles Petersens Forhandling med Bestyrelsen i April 1925 nedsattes der indenfor Bestyrelsen et Lovudvalg, der paa Generalforsamlingen den 6. Juni 1925 forelagde Forslag til Lovændringer, hvorefter Bestyrelsen kom til at bestaa af 8 Medlemmer og saaledes, at højst Halvdelen af Bestyrelsesmedlemmerne maa være medlemsberettigede i en enkelt af de ved Statsbanerne eksisterende faglige Sammenslutninger, og at det famøse »fuldmyndige Embedsmænd« rettedes til »fuldmyndige Tjenestemænd.« Lovændringen blev enstemmig vedtaget.

Foreningens første Kapital tilvejebragtes dels ved Kontingent og Indskud og dels ved private Indlaan.

Medlemsantallet ved det første Regnskabsaar anføres ikke i den opbevarede Afskrift af »Cirkulære Nr. 3«, men Foreningens Formue er opført med 706,91 pr. 31. Marts 1884 og Udlaan med Kr. 3 420,76.

Udlaanssummen androg i Regnskabsaaret

1893	Kr. 19 632. 00
1903	- 26 291. 00
1913	- 100 257. 88
1923	- 124 290. 00
1933	- 204 276. 00

Fra Laaneforeningens Stiftelse i 1883 til 31. Marts 1933 har Foreningen bevilget Kr. 3 487 919,24 til 12 348 Laan.

Foreningen har i Aarenes Løb ofte selv maattet optage Laan for at tilfredsstille Efterspørgselen om Laan — til at begynde med hos private Personer, senere hos Banker o. l., og i de senere Aar, hvor Trangen til Kapital har været særlig stor, har »Dansk Jernbaneforbund« forstrakt Foreningen med betydelige Beløb. Kun i en enkelt Periode — da »Statsfunktionærernes Laaneforening« startedes i 1907, var der saa stor Pengerigelighed, at man var i Stand til at hensætte Kr. 7 600,00 paa 3 Maaneders Opsigelsesfrist.

Formuen udviser nedennævnte Stigning gennem Aarene (pr. 31. Marts):

1893	Formue	Kr. 10 210. 37 ¹⁾
1903	—	- 20 284. 11 ¹⁾
1913	—	- 11 895. 35
	Opsp. Kap.	- 28 230. 35
1923	Formue	- 18 230. 35
	Opsp. Kap.	- 47 538. 25
1933	Formue	- 47 446. 07 ²⁾
	Opsp. Kap.	- 65 204. 25

Medlemsantallet er steget saaledes:

Antal Medlemmer i 1893:	376,
i 1903:	448,
i 1913:	909,
i 1923:	1054
og i 1933:	1362.

Indtil Aaret 1927 kunde Tjenestemænd i Jylland-Fyn ikke optages som Medlemmer.

I Foreningens første Aar havde den ingen særlig Regnskabsfører. Formanden foretog selv Ind- og Udbetalinger med Assistance af et Bestyrelsesmedlem, der honoreredes herfor. Først i 1896 ansattes der Regnskabsfører, Fuldmægtig Meisling, som samtidig var Medlem af Bestyrelsen, et Forhold, der fandt Sted til Juni 1904, da Bestyrelsen besluttede, at Regnskabsføreren ikke maatte være Medlem af Bestyrelsen. Fuldmægtig Meisling var Regnskabsfører

¹⁾ Heri Medlemmernes opsparede Kapital.

²⁾ Hvortil dog maa lægges Kr. 2000, overført til Delcrederefondet.

fra 1896 til 27. Februar 1904 og efterfulgtes af Assistent F. Müller, der varetog Stillingen til 1. Juli 1916. Assistent Viggo Madsen valgtes derefter, og var Regnskabsfører til 1. Juli 1925, fra hvilket Tidspunkt den nuværende Regnskabsfører, Trafikkontrolør O. Thormod har været i Stillinfen.

Det kan skønnes, at Foreningen fra Begyndelsen har haft et Arrangement med Statsbanerne om Indeholdelse paa Lønningslisten af Afdragene, for i en Skrivelse af Februar 1890 meddeler Hovedkasserer Eylardi, »at han ikke mere ser sig i Stand til at indeholde Foreningens maanedlige Afdrag i Lønningslisterne«, men i April 1890 træffer Foreningen en Overenskomst »med en Assistent (Simonsen) i Udgiftsrevisionen« om en Ordning. Der staar saaledes i Protokollen for Bestyrelsesmødet den 11. April 1890: »Det vedtoges at tilbyde Assistent Simonsen 2 Kr. om Maaneden mod, at han forpligter sig til maanedligt at paaføre Foreningens Afdrag, at han ikke lade uvedkommende se Listerne, og at han — saafremt han ikke længere ser sig i Stand til at udføre dette Arbejde — da giver Foreningen en Opsigelsesfrist af 6 Maaneder«. Selv med Datidens smaa Penge kan det vel siges, at dette har været en for Foreningen fordelagtig Kontrakt. Det var dog kun Afdragene for Sjælland-Falster, der drejede sig om, i det Laantagere og Medlemmer, der forflyttedes til Jylland-Fyn, selv maatte sørge for Indbetaling. Først i Aaret 1904 fik Foreningen en Ordning om saadanne Afdrags Indeholdelse i Lønningslisterne.

I Foreningens første Tid var Laanene — som Lønningerne — kun smaa, og der gaves kun undtagelsesvis Laan paa mere end 1 Maaned Gage med en Afdragetid af 12 Maaneder. Af Hensyn til manglende Kapital var det ofte nødvendigt, at Formanden forhandlede med Laansøgerne om en Nedsættelse af Laanesummen. Foreningen gjorde Modstand mod Konvertering af Laan, og det hedder i Referatet af Generalforsamlingen den 6. Maj 1892: »Der har i de senere Aar indsneget sig den Uskik, at Laantagere efter at have afdraget en Del af Laanet indbetalte det resterende for at stifte nyt Laan, naturligvis større end det første. Fra Bestyrelsens Side var der blevet gjort Modstand fir at standse den fordærlige Adfærd . . . som kun kan bringe Foreningen i Miscredit«.

Nu er Konvertering tilladt, dog forlanges det, at mindst Halvdelen at det løbende Laan skal være tilbagebetalt forinden.

I Aaret 1902 søgte Foreningen om Stempelfrihed for Foreningens Laaneobligationer, men fik Afslag. Først efter fornyet Ansøgning blev dette bevilget i Maj 1929.

Laansøgerne har siden Foreningens Stiftelse til August 1932 maatte stille Selvskyldnerkaution eller anden af Bestyrelsen godkendt Sikkerhed for at erholde Laan. Imidlertid havde Forholdene udviklet sig saaledes, at det maatte anses for hensigtsmæssigt at give Adgang til Sikkerhedsstillelse paa anden Maade end ved Selvskyldnerkaution, og ved Lovændringer vedtaget paa Generalforsamlingen den 18. Juni 1932 bestemtes det, at Laantagere til Sikkerhed

fremtidig maa svare en Præmie paa 1 pCt. af Laanesummen. Af de saaledes indbetalte Præmiebeløb er dannet en særlig Delcrederefond, som tilhører Foreningen, og hvoraf eventuelle Tab dækkes.

Denne Ordning har vakt almindelig Tilfredshed hos Medlemmerne, og Foreningen har til Dato intet Tab haft ved Nyordningen.

Foreningens Regnskaber er gennem Aarene revideret af 2 valgte Revisorer. Foreningens nuværende Revisorer er: Pens. Assistent P. E. Andersen, der uafbrudt har været Revisor siden 1903, og Regnskabsfører F. V. B. Poulsen, der har beklædt Hvervet siden 1912.

I Aaret 1914 vedtog Bestyrelsen at antage et Tilbud fra statsautoriseret Revisor P. U. Møller om kritisk Revision af Foreningens Regnskaber, og Revisoren har siden da varetaget denne Forretning.

Hele Foreningens Vækst er sket under rolige Former, og paa Foreningens Bestyrelsesmøder og Generalforsamlinger har altid lydt urban og saglig Tale — naar lige undtages de urolige Aar 1903—04, hvor Foreningen bl. a. holdt Storvask i Anledning af Forslaget om »Sølvsnorenes« Sæde i Bestyrelsen.

Foreningen har haft meget faa Tab ved usolide Laantagere, men ikke destomindre indførte man af praktiske Grunde i 1907 den Ordning, at Foreningen, forinden Laan udbetaltes, gav Kautionsisten en skriftlig Meddelelse om den af ham indgaaede Forpligtelse.

Laaneforeningens nuværende Bestyrelse bestaar af:

Trafikinspektør M. E. Jensen (Formand),
 Godsbestyrer C. Kragh,
 Overmatros R. Kantsø,
 Overportør Charles Petersen,
 Ekspeditionssekretær K. B. Hansen,
 Overportør O. Andersen,
 Overassistent Poul Jørgensen og
 Pakmester T. V. Skov.

Laaneforeningen har gennem Aarene i fuldt Maal opfyldt den Mission, som Foreningens Fædre i Cirkulæret af 16. April 1883 anviste: »at en Forening som den paatænkte, ledet paa en forstandig Maade og støttet af et passende Medlemsantal vil kunne være til megen Gavn og Glæde: til Gavn for dem, der i en snæver Vending kunde trænge til den Bistand, og til Glæde for de heldigere stillede, der med med et ringere Offer kunde være deres Kolleger og Kammerater til Støtte i et kritisk Øjeblik.

UHELDSFORSIKRINGSFORENINGEN FOR DE DANSKE STATSBANERS PERSONALE

afholdt sit aarlige Repræsentantskabsmøde Lørdag den 27. Maj 1933 i Charlottenlund.

Der var mødt Repræsentanter for de fire Jernbaneorganisationer, Dansk Jernbaneforbund, Dansk Lokomotivmandsforening, Værksteds- og Remisearbejdernes Fællesorganisation og Jernbaneforeningen.

REFERAT

af Forhandlingerne paa D. L. F.s Kongres i Aarhus den 4, 5. og 6. Maj 1933.

(Fortsat.)

Hvad skal Kongressen med en Resolution om Maskinchefen. Replicerede til forskellige Talere angaaende Aflysning paa Rangermaskinerne. Skal disse Betragtninger, som her er slaaet til Lyd for, være gældende, saa er hele Overenskomsten om Rangermaskinernes Betjening slaaet i Stykker. Der staar 700 Lokomotivfyrbødere, som venter paa Forfremmelse; vi maa have faste Linier, og vi tager med haard Haand for at faa disse overholdt. 10 Aars Arbejde skulde nødig slaas i Stykker, for at en enkelt kan blive tilfredsstillet. Sessing gav i sit Indlæg paa en Maade H. B. ret, efter den Ordning med Aflysningen mente Sessing, at der ikke var for mange Lokomotivførere i Kh., men det er ikke helt rigtigt, for der er stadig Brug for en Fører i Ro., er det da bedst, at flytte Manden dertil, hvor der er Anvendelse for ham. Brade var særlig inde paa Aspirantuddannelsen, han rettede Beklagelse over, at en Aspirant, der var dumpet, havde været oppe i »H. Mask.«, og at dette var en af Aarsagerne til, at han dumpede, idet han aldrig havde haft med saadan en Mask. at gøre. Undervisningen paa Skolen er over et større Felt, end det man daglig er ude for, derfor maa man ogsaa kunde eksaminere inden for hele det Pensum, der er lært om. Gav en Oversigt over Spørgsmaalet Raadighed efter Kørsel. Vi har det Standpunkt, at Raadighed efter Kørsel ikke er tilladt, og Afdelingerne ude i Landet skal ikke godkende saadanne Ture, hvor denne Tjeneste forekommer, det maa engang komme dertil, at Administrationen maa kunne se sin Fordel ved at faa en bestemt Ordning af dette Spørgsmaal. Brade var ogsaa inde paa Feriereglerne, men jeg tror ikke det bliver saa let at faa dette gennemført. Angaaende vore Kursus, saa vil jeg sige de Talere Tak, der har belyst, at det ikke er Mangel paa Oplysningstrang, men paa Permissionsdage, at Ansøgningsantallet ikke har været stort nok, hertil vil jeg dog have Lov at sige, at det er ikke for meget forlangt af Personalet, at de skal ofre 7 Dage Permission. Vi har ofret meget paa Materiale og Lærerkrafter; dette skulde nødig være omsonst; vore Forberedelser til et Kursus ligger mindst 3 Maaneder forud for dets Afholdelse; det er derfor baade Spild af Krafter og Penge, naar det maa aflyses.

Angaaende Jespersens Standpunkt, at Lokomotivførere ikke maa udføre Tjeneste i en lavere Lønklasse, saa tror jeg, at Jespersen kommer til at staa alene. Man skælder da aldrig ud, fordi man faar en større Løn for et lavere Arbejde. Vi har ogsaa motorføreruddannede Lokomotivførere, der er stationerede ved Depoter, hvor de afløser for begge Tjenester. Boye var inde paa Velfærdsforanstaltningerne i Ab. Ab er med i de Foranstaltninger, der ligger for i 1933, men derfor vil jeg dog ikke bedyre, at Forholdene i Ab. bringes helt i den Forfatning, som Udvalget har ønsket. — Vi har ikke glemt Ab.

Dybdahls Betragtninger, at Mx-Vognene ikke er noget for ældre Lokomotivførere, saa er det min Tro, at de Førere, der nu kører disse Vogne, selv om de bliver ældre, ikke ønsker at forlade dem igen. Havde vi den Gang, da disse Vogne skulde besættes, haft motoruddan-

nede Lokomotivførere i 50 Aars Alderen, saa var megen Splid og Spektakel sparet. Dybdahl var forøvrigt inde paa saa mange Urigtigheder, at han ved at læse Beretningen sikkert vil komme her op paa Talerstolen og berigtige, at det, jeg har sagt, er det rigtige. Jeg er ganske enig med Dybdahl angaaende hans Syn paa Forflytninger, men det virker meget ubehageligt, naar en Blok paa 10 å 20 Mand forflyttes. Jeg har ikke alene værnet København for Forflytninger, men alle Steder, hvor det har været nødvendigt, har vi grebet ind, vi har faaet stoppet dem alle undtagen een, som gik her til Ar. og som har skaffet os Ubehageligheder nok.

Lokomotivførere og Lokomotivfyrbødere skal nok foretage den Udrensning indenfor H. B. her paa Kongressen uden Dybdahls Indblanding, han taler her om Ting, han ikke har Kendskab til. Dybdahl burde have underbygget sin Kritik forinden han kom her, og derved sparet sig selv og Kongressen.

Frokostpause.

Efter Frokostpausen overtog Lund, Gb., Ordstyrerhvervet.

Formanden fortsatte.

Formanden: Da Horup, Ar., gerne vilde have at vide, hvorledes det forholdt sig med Velfærdsforanstaltningerne, kan jeg oplyse, at Distriktet forment, at det var unødvendigt at indlede Underhandlinger om det Spørgsmaal, naar man havde haft disse Sager til Behandling i Velfærdskommissionen, hvorfor visse Vanskeligheder har gjort sig gældende. Takkede Horup for hans venlige Ord til Hovedbestyrelsen angaaende de af Organisationen arrangerede Studiekursus paa Feriehjemmet. Der har været ført en mindre Forhandling i Motorførerkredsen angaaende en Ændring af Cirkulæret vedrørende Motorfører afløsningen.

Bille, Ar., var ikke tilfreds med Forberedelses- og Afslutningstiderne for Motorførerne, men der foreligger i de nuværende Regler intet om Mx-Vognene. Vi har endnu kun ringe Kendskab til disse Vogne, men saa snart Forholdene er afklarede, vil der komme specielle Regler for disse, og vi maa ogsaa stadig passe paa, naar der kommer nye Motortyper.

Man har følt sig brøstholden over, at Lokomotivfører maatte forrette Tjeneste paa Rangermaskinerne, medens Lokomotivfyrbødere kørte paa Linien som Motorførere, men jeg kan ikke finde det nedværdigende for en Lokomotivfører at rangere, selv om en Motorfører kører paa Strækningen, det er jo da to forskellige Tenestearter.

En Omplacering af Motorførerne, umiddelbart efter en ny Lønningslovs Ikrafttræden, finder jeg ikke formaalstjenlig, omend jeg finder det rigtigst, at Mx-Lokomotiverne betjenes af Lokomotivførere, der er placeret i 11. Lønningsklasse.

Den Nedrykning af Motorførerne, der var en Følge af Lønningsloven, havde Organisationen søgt bortelimineret ved, at Motorførerne, der rykkede ned i 13. Løn-

ningsklasse, fik Ret til at bibeholde de engang opnaaede Goder, saasom: Uniform, 3 Ugers Ferie, Frikort til 2. Klasse m. m., og selv om vi ikke r tilfreds med Placeringen, saa bestemmer Personalet da selv, om man ønsker disse Stillinger, og det vil blive meget vanskeligt at rykke Motorfører II fra 13. og op i 12. eventuelt 11. Lønningsklasse.

Til Hollænder, Gh., der ikke var tilfreds med de Raderinger, som Organisationen havde anskaffet, og som gjorde gældende, at man ikke interesserede sig for Abernede i Gedser, vil jeg gerne sige, at det jo er ganske individuelt, hvad der interesserer, om man muligvis i Gedser istedet for Abernede maaske interesserer sig mere for Bjørne, skal jeg lade være usagt. Vi har derhos i Hovedbestyrelsen ligesaa lidt glemt Personalet i Gedser som noget andet Sted, og med Hensyn til de daarlige lokale Forhold i Oh., angaaende Drikevand, W. C. og lignende, saa vil disse, omend ikke blive ideelle, saa dog bedre, men dette er ikke sket paa Foranledning af det stedlige Personale, thi de har ikke reageret.

Takkede Nedergaard Petersen for hans venlige Ord til Hovedbestyrelsen. Naar Afdelingerne allerede inden 1. Maj har modtaget nye Kørselsfordelinger, er det beklageligt, at disse maa ligge stille paa Grund af Kongressen, men Turens Aflevering maa i den Anledning udsættes, jeg skal eventuelt tage mig af den Sag, men jeg formoder, at Lokomotivfører Junge, der jo for Godsbanegaardens Afdelinger er Formand for Turudvalget, og som paa Grund af Sygdom ikke er til Stede her paa Kongressen, tilrettelægger Arbejdet med Turene, saaledes at disse er parat, naar Repræsentanterne vender hjem.

Da det ikke i alle Tilfælde er de yngste Lokomotivførere, der kører paa Rangermaskoierne i København, idet man her har en særlig Ordning, vil dette Forhold undertiden kunne give Anledning til Utilfredshed, men jeg vil henstille, at man indordner sig under de gældende Forhold.

Til Eshøj, Ar., kan jeg svare, at Hovedbestyrelsen kun har en Interesse i Motorføreraspirantspørgsmaalet, den nemlig, at det altid skal være de ældste Lokomotivfyrbødere.

Forslaget angaaende Metalarbejderkartellet og de samvirkende Fagforbund, som Suneson, Gh., var inde paa, har min fulde Sympati, og jeg kan i denne Forbindelse oplyse, at de Udtalelser, som Kreds 1's Formand har fremsat angaaende denne Indmeldelse, har ikke kunnet finde Vej til mit Hjerte. Det første Forsøg var i Realiteten ikke daarligt, men man skal staa meget sikkert i det Spørgsmaal, og vi vil derfor ikke foranstalte nogen ny Afstemning, før vi er sikker paa, at Optagelsen kan finde Sted, og jeg vil under disse Omstændigheder anbefale Afdeling 2. enten at henvise Forslaget til H. B., eller ogsaa tage det tilbage, for Forslaget er for godt til at forkaste.

Angaaende Forslagene om Løntillæg eller Trøsttillæg finder jeg det bedst at samle sig om Fa.s Forslag, men der er absolut ingen Grundlag for eller Udsigt til at faa disse Forslag gennemført, selv om jeg godt er klar paa, at her tiltrænges noget.

Ejheller formener jeg, at Ar. Afd. 37 og Hg. Afd. 8 selv tror paa Muligheden af at faa Forslagene om Motor-

førernes Oprykning fra henholdsvis 13. og 12. Lønningsklasse til 12. og 11. Lønningsklasse realiserede.

Forslagene angaaende Bemanningen af de elektriske Vogne vil jeg, under Hensyn til, at Spørgsmaalet nu er løst, anbefale bliver henvist til H. B. eller taget tilbage.

Med Hensyn til Forslaget om Nedsættelse af Aldersgrænsen til 60 Aar, da forstaar jeg godt Afdelingens Motiver, men det paa tidligere Kongresser tagne Standpunkt om Fastsættelse af Aldersgrænsen ved 65 Aar er indsendt til Lønningskommissionen, og jeg vil derfor henstille, at man henholder sig til denne Afgørelse. Tag Forslaget tilbage eller forkast det.

Afdeling 2's Forslag om Tilskadekomstpension i Tilfælde af Øjensygdom eller Døvhed antager jeg tager Sigte paa et bestemt Tilfælde, men i dette Tilfælde foreligger Lægens Erklæring om, at Døvheden ikke skyldes Tjenesten. Vi har forelagt Spørgsmaalet for Lønningskommissionen og tilkendegivet, at saadanne Tilfælde maatte henføres til Fagsygdomme, men man var ikke her interesseret i, at Pensionerne skulde ligge i 35---40 Aars Alderen. Hovedbestyrelsen har imidlertid paabegyndt en Undersøgelse over Hjertesygdomme blandt Lokomotivpersonalet, og vi vil derfor gerne have Forslaget henvist til Hovedbestyrelsen.

Med Hensyn til Forslaget fra Kk. Afd. 6, saa har Kk. fuldtud garderet sig i Motorførerspørgsmaalet, men man faar uvilkaarlig Indtryk af, at Lokomotivfyrbødernes paa Østerbro er anciennitetsbefængte, men ikke desto mindre er jeg temmelig sikker paa, at Personalet paa Kk. vistnok ikke ønsker at besætte Motorførerpladser ude omkring i Provinsen. Vilde anbefale Forslaget henvist til H. B.

Jeg kan ikke dele Andersen, Ng.,s Syn paa Maskinmesterforeningen.

Motorfører Berrig var inde paa Motorførernes Omplacering og en lønningsmæssig Forbedring af disse Stillinger, men da jeg formener at have udtalt mig udtømmende om dette Emne, skal jeg ikke komme yderligere ind herpaa.

Der har været Røster fremme om, at man ønskede mit Besøg ude i Afdelingerne, og endskønt jeg som Følge af, at min Bopæl er beliggende i Fa., rejser meget, nærer jeg dog ingen Uvilje med Hensyn til Besøg i Afdelingerne, tværtimod, men i saa Fald vil jeg dog anse det for rigtigst, at de paagældende Afdelinger ytrer Ønske herom, dog ønsker jeg ikke at sejle i Kredsformandens Kølvand.

Det vedtoges at indskrænke Taletiden under Punkt 4 til 3 Min.

Skødt, Gh.: Tak til H. B. for det Arbejde, den har udført. Det er ikke Smaating, den er kommen igennem i den forløbne Periode. Omtalte Turene i 1. Distrikt og motiverede Grunden til, at de var sendt til H. B. Forventningerne om et godt Resultat havde været for højstemte, derfor blev Skuffelsen saa meget desto større. Angaaende den nye Pensionsordning saa foretrak vi den gamle ud derfra, at en Fugl i Haanden er bedre end ti paa Taget.

Hollænder, Ge., beklagede sig endnu engang over Forholdene i Oh., de er langt fra tilfredsstillende. Retiraden er lige ud for Lokomotivfyrbødernes Opholdsstue, og

Drikkevandet skal staa i flere Timer efter Filtrering for at kunne drikkes.

Brade, Kk., ønskede Afd. Forslag c til Afstemning, Forslagene k I og II henvist til H. B., n henvist til H. B., men kun paa Betingelse af, at jeg faar en Bemærkning tilført Protokollen saalydende:

»Grundet paa Formandens bestemte Udtalelse angaaende Afd. 6's Forslag, Punkt 4 n, at Forslaget var uhyre mangelfuldt, samt anbefalede Kongressen at forkaste det, fortrækker jeg at henvise det til H. B.«.

Suenson, Gh., moiveredede Afd. II's Stilling til Afd. Forslag.

Bille, Ar., kunde gaa med til at tage Forslagene tilbage mod at H. B. tog de faldne Udtalelser til Efterretning.

Viberg, Ar.: Jeg er forhavset over den Stilling, Lokomotivpersonalet staa i i Dag, hvad er Grunden? Ligger den ikke i Motorhistorien? H. B. har ikke lagt sig nok i Selen. Tror De, at det kan hjælpe, de gamle gaar. Naar man nu ser, at Administrationen ikke har holdt paa Ancienniteten, ser jeg heller ikke nu andet, end at Ancienniteten kan flyttes. Jeg ser ikke, denne Stilling kræver større Uddannelse end den, en Fører har. H. B. har sin store Skyld i Misèren her, men vi har da selv et Vaaben mod den — smid den ud og sæt andre ind, — vor gamle Formand, Chr. Christensen kæmpede støt for Ancienniteten, vor nuværende H. B. har selv vist Vejen til Springavancement. Tag fat paa H. B. Læg Tryk paa den og tving den til at holde fast paa Ancienniteten. Motorfører-Aspiranterne bliver udtaget efter en Skønheds-konkurrence og ikke efter Kvalifikation.

Formanden tilbageviste i en skarp Tone Vibergs Paa-stande. Da man paa nuværende Tidspunkt kan indse, at Kongressen ikke inden for den fastsatte Tid kan blive færdig med sine Forhandlinger, er der kun den Udvej at blive ved til vi er færdige i Aften, og det vil da blive meget sent, eller ogsaa tage en Dag til.

Det vedtoges at fortsætte Lørdag Kl. 8.30.

Derefter toges Forslagene under Punkt 4 til Behandling.

ad Punkt 4 a, b, d og e bortfaldt til Fordel for c, der vedtoges enstemmigt og henvistes til H. B.

ad Punkt 4 f, g og h henvistes til H. B.

ad Punkt 4 i, k I og k II henvistes til H. B.

ad Punkt 4 l forkastedes med stort Flertal.

ad Punkt 4 m, hertil stillede Ng. Afd. 20 følgende Ændringsforslag:

Nyborg Lokomotivfyrbøder Afdeling foreslaar tilføjet, — og Hjertesygdom.

Tilføjelsen vedtoges enstemmigt, og Forslag m henvistes derefter til H. B.

ad Punkt 4 n henvistes til H. B.

Ordstyreren, Lund, Gh., oplæste derefter den af Afdeling 2 stillede Resolution.

Formanden: Jeg kan ikke finde Motiver, der taler til Gunst for Resolutionen. Jeg vil derfor anbefale, at man forkaster den. H. B. vil senere fremsætte en Resolution angaaende Tjenestetidssagen.

Resolutionen forkastedes med alle Stemmer mod 9.

Endnu en Resolution, ligeledes stillet af Afd. 2, oplæstes.

Formanden: Man har ønsket denne Sag forelagt for Kongressen, det er nu sket, og d'Hrr. Repræsentanter

kan saaledes selv afgøre, hvilket Standpunkt man ønsker at tage til den Sag, men forinden vi gaar til Afstemning, vil jeg henlede Opmærksomheden paa, at dersom Kongressen ikke vil beskytte sine Tillidsmænd, i dette Tilfælde Rosenkilde Laursen, og vedtager denne Resolution, da træder den samlede Hovedbestyrelse tilbage.

Resolutionen sattes derefter under Afstemning og forkastedes med alle Stemmer mod 8.

Punkt 4, Beretningen om Foreningens Virksomhed med tilhørende Bilag, sattes derpaa under Afstemning, og godkendtes enstemmig.

Punkt 5.

Hovedkassereren klarlagde Regnskaberne og oplæste en Skrivelse fra Revisorerne der tilkendegav, at Regnskaberne var reviderede og befunden i Overensstemmelse med foreliggende Bøger og Bilag; gav iøvrigt forskellige detaillerede Oplysninger. Omtalte bl. a. Bilen paa Feriehjemmet; denne var nu fuldt afskrevet, men havde tillige udtjent.

Forslaget fra Kk. Afd. 5, finder jeg mærkeligt, da de Revisorer, vi har til at efterse Foreningens Regnskaber, er kritiske, men iøvrigt kan Kongressen for vort Vedkommende vælge ligesaa mange kritiske Udvalg, som man ønsker, thi Hovedbestyrelsen har intet at skjule.

Nissen, Sd., vilde gerne have Regnskabet opsat saaledes, at ikke alene Revisorerne, men ogsaa Kongresrepræsentanterne kunde forstaa dette, forment at nogle Beleb, regnskabsmæssig set, var posteret forkert, og ønskede Oplysning desangaaende. Kritiserede Udvalgs møder o. l., efterlyste Beløbene, der var anvendt til Anskaffelse og Vedligeholdelse af Inventar, fandt disse Beløb for store.

Henriksen, Gh.: Regnskaberne paakalder altid Fremkom med forskellige Bemærkninger til Regnskabet, forment, at Administrationsudgifterne var for store. Ønskede Oplysning om de 300 Kr. til Formandens daglige Udgifter og var tilbøjelig til at hælde til den Anskuelse, med Henblik paa Posten Afskrivning af Inventar, at det vist undertiden gik varmt til paa D. L. F.s Kontor.

Omtalte Fødselsdagsfesten paa Feriehjemmet, ønskede de i den Anledning forbrugte Midler tilbagebetalt.

Efterlyste ligeledes Beløbene, til Rejser i Foreningsanliggender samt til Emolumenttab, forment ikke disse stod i Forhold til Permissionsbeløbene, og ønskede Oplysning om Gevinst- og Tabskontobeløbene.

E. Kuhn klarlagde, hvorledes det forholdt sig med Permissionsdagene.

Nielsen, Kk., fandt ikke, at D. L. F.s kritisk Revisorer, var kritiske nok som saadanne, tilsigtede dog ikke hermed at sætte nogen Plet paa Hovedbestyrelsen, men jeg har det Indtryk, at Hovedbestyrelsens Medlemmer er suveræne, skriver H. B. ikke selv de forskellige Bilag, paa Beløbene, der forbruges af saavel Kredsene, som Hovedbestyrelsen, syntes, at H. B. for at styrke denne, skulde gaa ind for en Vedtagelse af Forslaget om det kritiske Udvalg.

J. K. Jensen, Kk., oplyste, at han ene og alene var rejst til Kongres, for at Afdelingens Formand ikke skulde staa ene med Forslaget. Gennemgik Stigningen i Udgifterne, der havde naaet en saadan Højde, at nu maatte der protesteres, det er derfor paa Tiden, vi faar nedsat et

kritisk Udvalg, saa kan vi faa at vide, hvad Pengene bruges til, det faar vi nemlig ikke nu. Med den Udgift Kontorholdet er oppe paa, burde der ansættes mandlig Arbejdskraft, herved kunde baade Kassereren og Sekretæren undværes. H. B. har ingen Hjemmel til at foretage saa store Indkøb af Inventar til Kontoret.

Th. Jensen, Fa.: Jeg forstaaer ikke Kk.s Forslag. Vi vælger jo hjer paa Kongressen to Revisorer; følger vi Kk.s Forslag, tilsidesætter vi jo helt disse. Vi skal have Tillid til de af os selv valgte Revisorer, men disse skal ogsaa være deres Ansvar bevidst.

Brade, Kk.: Min Afdeling har sagt, jeg skal stemme for dette Forslag. Rundt om i Afdelingerne drejer Samtalen sig om den altfor dyre Administration. Medlemmernes Indtægter er gaaet betydelig ned, men Organisationens har stadig den samme; men medens vi maa tilpasse vore Udgifter herefter, saa stiger Organisationens i en uhyggelig Grad. Jeg vil derfor anbefale at stemme for Nedsættelsen af et kritisk Udvalg.

Fejring, Es.: Kk. har lagt al for megen Beslag paa Kongressens Tid. Der er ingen Mening i, at 3 Mand fra samme Depot efter hinanden staar og trævler det samme Spørgsmaal op. Er det ikke bedre, at Hovedkassereren svarer paa de forskellige Spørgsmaal, inden der tegnes flere Talere, ellers gaar der nemt en hel Time endnu med Regnskabet.

Gravballe, Gh., var hange for de Midler, vi har staaende i sønderjyske Obligationer; disse er lidt usikre; tag under Overvejelse og flyt dem et andet Sted hen, der er statsgaranterede Obligationer nok at faa.

Dybdahl, Rd.: Jeg mener, det maa være betryggende for H. B. at faa et kritisk Udvalg nedsat. Der er anket saa meget over de store Udgifter, det skal vi ikke, vi maa ikke være smaalige, H. B. skal ikke selv have Udgifter, for i saa Fald kan vi ikke vente at have dem siddende paa Livstid.

Sunesson, Gh.: Hvorfor har de kritiske Revisorer ikke udtalt sig, havde vi hørt dem, var denne Diskussion maaske indskrænket betydeligt.

Ramkilde, Ar., (Revisor): Vi kan ikke konstatere, om Udgifterne er for store, vi maa i nogen Grad stole paa Formanden, naar han siger god for Kvitteringen og underskriver den. Vi har med fuld Tryghed kunnet underskrive Regnskabet og har intet fundet, som vi kunde slaa ned paa. Det kan ikke lade sig gøre at faa Diæter fra 2 Kasser paa een Dag. Vi kan ikke konstatere, om Udgifterne er rigtige, vi ved jo ikke, hvor mange Dage der er nødvendige til de forskellige Rejser og Møder. Hvis ikke vi skal stole paa Formanden, ja saa ved jeg ikke, hvor vi skal skaffe os bedre Oplysninger.

Formanden: Jeg havde ellers ikke tænkt mig at tage Del i denne Debat, men da der er fremkommen forskellige Udtalelser angaaende de Beløb, jeg har oppebaaret, skal jeg lige gøre nogle Bemærkninger. Min økonomiske Status er ikke forbedret i de Aar, jeg har været Formand, men tværtimod forringet. Jeg kan ikke daglig give Regning paa Smaaavgifter paa Kontoret. Sporvogn, Bil og meget andet; Beløbet figurerer med 300 Kr. og er ingenlunde mere end der er benyttet. Det er sikkert ikke med nogen Glæde Nielsen fra Østerbro har fremsat Afdelingens Forslag her i Dag. De, der skulde vælges til et saadant Udvalg, skulde med andre Ord være en Over-

revision, det kunde blive en køn Suppedas, og det bliver vel heller ikke helt gratis. Var jeg Revisor, vilde jeg bede mig fritaget for dette Hverv, hvis et saadant Udvalg blev nedsat.

Der er ingen her, der skal komme og fortælle, at de har bedre Indsigt og Kendskab til Regnskabet, end Arbejdernes Revisionsinstitut, der nu i en Aarrække har revideret for os. Det er derfor en dristig Paastand, naar nogle af d'Hrr. vil sige, at Regnskabet er sat forkart op. Før havde vi kun Revision en Gang om Aaret, nu har vi indført Revision hver 3. Maaned. Paa det regnskabsmæssige Omraade er vi garderet saa godt som Muligheden tillader. Hvad vilde De sige, hvis H. B. i en Periode intet havde bestilt og begrundet det med, at den var hange for, at Udgifterne skulde blive for store?

Hovedkassereren gav Oplysninger paa de forskellige Spørgsmaal angaaende Posteringerne, gennemgik alle de kritiserede Steder Punkt for Punkt og anviste, hvor Beløbene var at finde. Angaaende Indkøb af Inventar, saa er Beløbene benyttet til Indkøb af en Regnemaskine, et Bord samt en Del Stole m. m.

Med Hensyn til Repræsentationsudgifterne paa Feriehjemmets Regnskab, saa er det nødvendigt. Generaldirektøren og flere andre har beset Hjemmet, og dette medfører Udgifter. Vi faar 1500 Kr. i aarligt Tilskud paa Finansloven.

Beløbet, der er anvendt paa Hjemmets 10-aarige Fødsensdag, medgik til Ekstrabeværtning af alle Gæsterne, der var paa Hjemmet den Dag. H. B. var ogsaa til Stede, men de levede ikke gratis, men betalte almindelig Pensionspris, hvad Bøgerne kan bevise.

Angaaende Udgifterne ved Repræsentation i Udlandet kan der diskuteres om vi skal sende 1 eller flere Repræsentanter. Jeg tror ikke, der ligger noget særligt alvorligt i Østerbros Forslag. Nielsen, Kk., har før Kongressen spurgt mig om min Stilling til Forslaget og sagde, at hvis H. B. vilde modtage dette, saa skulde Kritikken over Regnskabet ikke blive saa stor. Mit Svar var: »Kritiser Regnskabet sønder og sammen, jeg skal nok svare for det«. Jensen, Kk., rejser ikke her over for sin Fornøjelse, jeg har faaet oplyst, at han faar 2 Dages Diæter af sin Afdeling. — Jensen gør ikke noget gratis.

De sønderjyske Obligationer er der Statsgaranti for, heri ligger der en Betyggelse. Anbefaler at stemme imod Afdeling 5's Forslag.

Nielsen, Kk.: Vi behøver sikkert ikke at være hange for, at Regnskabet talmæssig set ikke er rigtigt, men det er ogsaa de store Summer, Kritiken drejer sig om. Penge og ens Ære er to Ting, der skal behandles med Varsomhed. Opgaven har været at kritisere Organisationens Administrations Forbrug af Midlerne. Jeg anbefaler Forslaget og kræver skriftlig Afstemning.

Ordstyreren: Til Punkt 5 d, er der kommen Forslag om Afstemning ved Navneopraab, efter Lovene skal Afstemningen altsaa foretages saadan.

Forslaget blev forkastet med 81 »Nej«- mod 10 »Ja«-Stemmer.

Regnskabet for 1931 og 32 godkendtes med alle Stemmer mod 1.

Lokomotivfører *Ek*, Stockholm: Paa egne. Robert Lund og Brix's Vegne ønsker jeg at sige et Farvel til

Kongressen. Jeg har fulgt Forhandlingerne med Interesse. Vi ligger ogsaa med store Spørgsmaal til Behandling i Sverige. Lønsørgsmaalet er stærkt i Forgrunden, Arbejdsløsheden er stor ogsaa der. Jeg takker for de dejlige Dage, vi har tilbragt her. Tak til H. B. og hjertelig Tak til alle Kongresdeltagere, og til sidst Ønsket om den aller bedste Fremtid for dansk Lokomotivpersonale.

Formanden bad Gæsterne tage vore bedste Hilsener med hjem til deres Organisationer samt de bedste Ønsker for et fortsat godt Samarbejde.

3. Dags Forhandlinger Kl. 8,30.

Punkt 6.

Redaktøren: Ved sidste Kongres blev der klaget over, at min Beretning var for kort, jeg var af den Formening, at Bladet, der udkommer hver 14. Dag, taler for sig selv og derved selv aflægger Beretning. Ikke desto mindre skal jeg i Dag forsøge at give en Fremstilling af »D. L. T.«s Indhold.

Redaktøren gav en Oversigt over Bladets Tekst og over dets Tekstmængde og overlod derefter til Repræsentanterne at fremsætte deres Kritik.

Karl Olsen, Gh.: Jeg tror, at Medlemmerne i de senere Aar med stigende Uvillie har set paa det Stof og de Indlæg, som har fyldt »D. L. T.«. Redaktøren falder over en, naar vedkommende har indsendt en Artikel, ingen ønsker at skrive i Bladet for ikke at være udsat for Redaktørens Bemærkninger. Svarer man paa Kommentarer saa bliver Svaret forvansket. Redaktøren skammer sig ikke for at pille noget ud. Man kan naturligvis heller ikke blive ved at forlange, Redaktøren skal kunne følge med. I Regnskabet er der et Beløb paa 200 Kr. til Avisudklip, men det er ikke alle Udklip, Redaktøren finder, jeg har her et, som jeg vil oplæse — oplæste et Udklip fra »Dagens Nyheder«, der kritiserede en Artikel i »D. L. T.«.

Redaktøren gør Forsøg paa at være vittig i sine Artikler, men Forsøget mislykkes, for han bliver plat. Artikler som »Kaspar Røgbrænder« falder tilbage paa os selv, idet det jo er to Lokomotivførere, Redaktøren lader tale. Jeg har talt med Formanden om disse Ting, men det hjælper ikke, men her paa Kongressen maa Redaktøren staa til Ansvar. Redaktøren har ved flere Lejligheder sagt til Medlemmerne: Send kun Artikler ind til Bladet, jeg skal nok rette Fejlene — ikke desto mindre kan jeg henvise til en Artikel, som ordret var optaget med alle Stavefejl. Det er dog endnu saadan, at Bladet ikke er til for Redaktøren, men omvendt.

Heftholm, Fh.: Vi maa huske, at Bladet bliver uddelt til andre end os alene. Tonen i Bladet skulde være i saadan Form, at den skulde hæve os, men den gør modsat Virkning.

Fejring, Es.: I visse Retninger er jeg enig med Karl Olsen. Redaktøren skulde engang imellem spare lidt paa Krudtet. Jeg har selv skrevet Artikler, som Redaktøren har beskaaret, men han har først spurgt mig, om jeg ønskede dem optaget i den ændrede Form. Jeg har nu den Overbevisning, at Olsens Kritik bunder lidt dybere. Vi kan ikke klare os, naar Redaktøren faar en Griffel i Haanden.

Jeg vil sige Redaktøren Tak for Artiklerne angaaende

Tjenestetidsreglerne, det var gode Artikler og godt skrevet, kan vi faa flere af den Slags, saa kom med dem. Redaktøren er langt fra »udskreven« endnu, han skal bare af og til vækkes.

Løvborg, Gh.: H. B. har ogsaa et Ansvar for, hvad der skrives i vort Blad, der har været flere Artikler med Adresse til Trafikministeren, de burde have fundet Vej til den socialdemokratiske Presse. Vort Blad er et Vaaben, som vi skal benytte til Hævdelse af vore Kaar, ingen Minister har skadet os saa meget som Friis-Skotte. Naar der næste Gang opfordres til at stemme paa Partiet, maa der tilgaa Pressen en Opfordring, at Friis-Skotte ikke bliver Minister mere. Henstiller, at vi faar noget mere Stof ude fra Arbejderbevægelsens forskellige Grene. Naar en Artikel bliver optaget i Bladet, skal man ikke være udsat for en nævvis Kommentar af Redaktøren. Optages Artiklen, er det vel ikke for at vedkommende skal paa Skafottet og halshugges, send saa hellere Artiklen tilbage som uegnet til at optage. Vi maa bede om en anden Tone i Bladet end den, der er ført hidindtil.

Th. Jensen, Fa. Nu er Tonen for skarp, paa en anden Kongres var den for svag, det er ikke nemt at gøre alle tilpas, men Redaktøren maa rette sig efter, hvad der her bliver fremsat. Den Kritik Karl Olsen kom med gør os gamle ondt. Redaktøren har alle Tider haft en god Forstaaelse og fulgte godt med i alle Sager; saa fordi Karl Olsen ikke synes om Redaktørens Bemærkninger, berettiger dette ham ikke til alt det han udtalte i sin Kritik. Jeg har ogsaa være ud for noget lignende som Olsen, men selv om jeg var lynende gal paa Redaktøren, saa kunde jeg dog ikke finde paa at sige han ikke dur som Redaktør. Redaktøren skal være fast.

Jespersen, Ab., kunde godt lide at Redaktøren ville komme med Bemærkninger angaaende sociale Problemer. Naar der for Fremtiden indsendes Artikler angaaende Tjenesteforhold, lad saa disse Bibemærkninger være, de kan saa let fænge. Tjenestetidsreglerne burde fortolkes humanit.

Redaktøren: Det var ikke saadan, at jeg havde ventet Bladets Virksomhed skulde godkendes, uden noget skulde paatales.

Jeg er fuldt fortrolig med Jernbaneforhold og tør sætte min Viden op mod Karl Olsens heri, fhv. sletter jeg, det behøver Karl Olsen ikke at skrive; fhv. med min Viden er jeg ialt Fald ikke. Karl Olsen talte om Tonen. Bladet har ikke alle Tider den Opgave, Organisationen i Øjeblikket beskæftiger sig med, det skal være Murbrækker for det der skal komme, derfor maa der ogsaa benyttes det Værktøj der er nødvendig. Der siges jeg er selvbevidst. Hver den, der skriver en Artikel tror, at det er den bedste der nogensinde er sendt til »D. L. T.«, man føler sig gerne fornærmet naar man ikke faar Ret, men min Stilling til et Spørgsmaal ændrer sig nu ikke, selv om vedkommende bliver vred. Jeg ved godt, at de oppe paa Kontorerne har været vred paa mig, men jeg har trods dette, alle Tider fundet mig vel til Rette deroppe, de har haft Forstaaelsen af, at jeg er en Mand der har Forstand paa det jeg har med at gøre.

Jeg har ogsaa som Opgave at skrive Artikler som har Interesse for os i Dagspressen.

Jeg faar til Tider af Organisationen Opgaver, som Bladet bedre kan skrive om end Organisationen, og saa er det, at det kan hænde, der falder Brænde ned, det kan ikke und-

gaas. — (Artiklen, der var optaget uden Rettelse). — Jeg skal gøre et Forsøg om jeg kan rette mig efter Henstillingen om at undlade Kommentarer. Selv om jeg konfererer med H. B. saa er det dog mig der har Ansvar, jeg er lidt selvstændig, det er ikke alle Tider jeg synes om H. B. Forslag, men det har jeg hidindtil faaet Tilgivelse for. Inden for H. B. er der ingen der er tilfreds med Friis Skotte. Bladet kommer ogsaa i Rigsdagen og læses der, men Trafikministeren svarer selvfølgelig ikke, det er han for stor en Mand til, men han ser det der er skrevet og det gør Generaldirektøren ogsaa. Jespersen gjorde Bemærkning om Tjenestetidsreglernes Humanitet, hvis ikke d'Hr. der sidder og laver Tjenestefordelingen er besjælet af en human Aand, saa er det os umuligt at lave Regler, som ikke ved inhumane Fortolkninger kan misbruges.

Beretningen om Dansk Lokomotiv Tidendes Virksomhed sattes derefter under Afstemning og godkendtes enstemmigt.

Punkt 7.

R. Laursen, Gb., klarlagde D. L. F.s Regnskaber og gav forskellige orienterende Oplysninger, havde antaget flere Annonceagenter, hvilket vilde medvirke til at faa nedbragt Underskudet, omtalte Underskudsposten paa Regnskabet.

C. M. Christensen: Krisen bærer en væsentlig Del af Skylden for Underskudet, der imidlertid paa nuværende Tidspunkt er nedbragt med 2000 Kr.

Der vil i den nærmeste Fremtid komme en vejledende Artikelserie angaaende Motormaskineriet.

Regnskabet godkendtes uden nævneværdig Diskussion enstemmigt.

Punkt 8.

Formanden indledede med at omtale den af Hovedbestyrelsen udarbejdede Resolution, der var omdelt til Repræsentanterne. Jeg vil anse det for haabløst at indlede en Generaldebat om alle de mange Forslag til Ændringer af Tjenestetidsreglerne, som foreligger, og da H. B.s Resolution giver Udtryk for, hvad man kan tænke sig at gaa ind for af de i Forslagene fremsatte Ønsker, vil jeg finde det mere hensigtsmæssigt at drøfte denne her paa Kongressen.

Resolutionen havde følgende Ordlyd:

Dansk Lokomotivmands Forenings Kongres i Aarhus den 4., 5. og 6. Maj 1933 udtaler sin Beklagelse af, at Tjenestetidsreglerne, der i sin Tid blev givet Personalet som en Beskyttelse mod for lange Tjenester, nu fortolkes paa en saadan Maade, at de vendes mod Personalet og benyttes som Beskyttelse for Administrationens urimelige Tjenesteanordninger. Oversparekommissionen af Februar 1921 skærpede Tjenestetidsreglerne saa meget, som det fandtes forsvarligt, og et administrativt Spareudvalg foretog derefter en Gennemgang og Skærpeelse af Tjenestefordelingerne; men ikke desto mindre anordnes der stadig strengere og strengere Tjenester for Lokomotivpersonalet.

Kongressen protesterer imod dette Misbrug af Tjenestetidsreglerne og opfordrer Hovedbestyrelsen til snarest belejligt at fremsætte Krav om Ændringer i disse Regler, hvorved der tages Hensyn til følgende:

1. Den maanedlige Tjenestetidsnorm ansættes til 200 Timer for Personale i Lokomotiv- og Motortjeneste

med 2 Mandshetjening og til 180 Timer for Personale i Lokomotiv- og Motortjeneste med 1 Mandshetjening.

2. For Tjeneste i Nattimerne bør der af Hensyn til Lokomotiv- og Motortjenestens særlig anstrengende Karakter beregnes et Tillæg paa 25 Procent.
3. Tjenesten regnes kun som afbrudt, hvis eventuelt tjenestefrie Ophold udgør 2 Timer og derover udenfor Hjemstedet eller 1 Time og derover paa Hjemstedet.
4. Raadighedstjeneste ved Depot, beordret Rejse som Passager samt Møde hos Auditøren o. l. regnes som fuld Tjeneste. Raadighedstjeneste i Hjemmet regnes som halv Tjeneste.
5. Maksimumstjenesten pr. Dag maa *ingensinde* overskride 12 Timer, Raadighedstjeneste og Kørsel maa ikke ordinært anordnes i Forbindelse med hinanden. Forekommer der undtagelsesvis Raadighed og Kørsel sammen, kan Tjenesten dog udstrækkes til 13 Timer.
6. Der bør paa Hjemstedet være mindst 12 Timers Hviletid mellem 2 Døgnshovedtjenester.
7. Fridagenes Antal ansættes til mindst 62 pr. Aar, 4 pr. Maaned, saa Lokomotiv- og Motorpersonalet i saa Henseende kommer paa lige Fod med den øvrige Del af Befolkningen.

Kongressen har med Tilfredshed bemærket Regeringens Stilling til de af den internationale Arbejdsorganisation paabegyndte Undersøgelser og Drøftelser med Henblik paa Nedsættelse af Arbejdstiden. Som Følge deraf forventer Kongressen, at Regeringen vil vise Forstaaelse overfor Personalets berettigede Krav.

Formanden: Jeg maa anse det for berettiget, at vi med Henblik paa Arbejderne i de private Erhverv, der har 62 Fridage aarlig, bliver ligestillet med disse.

For Motorførernes Vedkommende maa Tjenestenormen for 1 Mandshetjeningen med Rimelighed kunne nedbringes, da disse Tog stadig bliver større og derfor vanskeligere at fremføre.

I Ture med megen Nattjeneste maa man ligeledes formene det berettiget at faa tillagt Tjenestetiden mellem Kl. 22 og 6, 25 Procent, denne Nattillægsberegning maa dog være betinget af en vis Procent Nattjeneste.

Naar vi har ønsket de ikke tjenestefrie Ophold forlængt, er dette fuldtud forsvarligt, idet den halve Time paa Hjemstedsdepotet, er temmelig illusorisk i hvert Fald for Personalet ved de større Depoter, f. Eks. København, hvor mange bor ude omkring i Periferien.

Med Hensyn til Raadighedstjeneste finder vi det ganske naturligt, at Statsbanerne, forsaavidt man ønsker at disponere over Personalet, honorerer den dertil medgaaede Tid som fuld Tjeneste.

Raadighedstjeneste og Togtjeneste i Forbindelse med hinanden bør ikke anordnes i Smaastykker, ligesom Maksimumstjenesten aldrig burde overskride 12 Timer.

Kravet om 12 Timers Hviletid paa Hjemstedsdepotet imellem 2 Hovedtjenester kan ej heller være ublu, thi man kan ikke sammenligne Fritiden ude omkring paa fremmed Depot, med Fritiden hjemme, den Fritid, man har, ønsker man dog helst at tilbringe sammen med sin Familie.

Formanden anbefalede at lade Resolutionen erstatte de indsendte Forslag og derefter blive Arbejdsplan for

DANSK LOKOMOTIV TIDENDE

Hovedbestyrelsen. Var dog ikke af den Opfattelse, at man under de nuværende Forhold havde stor Mulighed for at faa de fremsatte Krav gennemført; men selv om saa var, og vi da kom ud for et Regeringsskifte, er der ikke noget, der er sikrere, end at disse Regler omgaaende vil blive annullerede.

Der har været rettet Henvendelse til Ministeriet for at opnaa en ensartet Norm og faa gjort $\frac{1}{2}$, $\frac{1}{3}$ og $\frac{2}{3}$ Tjenesten til Genstand for en Drøftelse og eventuelt fjernet, men af politiske Grunde har det ikke været muligt at faa Ørenlyd hos Ministeren. Hvis vi i dette Øjeblik fremsætter vore Krav, vil vi ikke opnaa noget som helst. Overlad det derfor til Hovedbestyrelsen, der, forsaavidt det rigtige Øjeblik indtræffer, nok skal vide at sætte ind.

D. S. B. er for Tiden ude for Tryk fra Offentligheden paa Grund af det store Underskud, og vi kan derfor ikke forvente, at Offentligheden vil nære særlig varme Følelser overfor Tjene temændene, dersom man under de nuværende Forhold fremsætter Krav om Nedsættelse af Arbejdstiden.

Der stillede endvidere følgende Resolution:

Kongressen bemyndiger H. B. til inden 1. Oktober at træffe Foranstaltninger til Ordning af vore Tjenestetidsregler. Saafremt Tjenestetidsreglerne ikke er ordnet paa en for Lokomotivmændene tilfredsstillende Maade indkaldes der til ekstraordinær Kongres i Oktober 1933. Afdeling 2.

Formanden kunde ikke anbefale Resolutionen fra Afd. 2 og forment, at Løvborg, Gb., var lidt vel rundbaandet med at stille Dagsordener og Resolutioner.

ad Punkt 8 a, Forslag fra Gb. Afd. 1 toges tilbage.

ad Punkt 8 b, I, II og III fra Gb. Afd. 2 toges tilbage.

ad Punkt 8 c, Forslag fra Kk. Afd. 6 toges tilbage.

ad Punkt 8 d, Forslag fra Es. Afd. 23 toges tilbage.

ad Punkt 8 e, Forslag fra Sd. Afd. 40 toges tilbage.

ad Punkt 8 f, I, II og III, Forslag fra Ng. Afd. 20 toges tilbage.

ad Punkt 8 h, I, II og III, Forslag fra Frh. Afd. 31 toges tilbage.

ad Punkt 8 i, I, II, III, IV og V, Forslag fra Ar. Afd. 37 toges tilbage.

samt Afdeling 2's Resolution toges tilbage.

Derefter paabegyndtes Diskussionen.

Nedergaard Petersen, Gb., vilde sanktionere Hovedbestyrelsens Resolution, men ønskede Oplysning om, hvilken Fremgangsmaade Hovedbestyrelsen vilde anvende, og om Hovedbestyrelsen i dette vigtige Spørgsmaal ikke vilde anse det for rigtigst at gaa til Tops.

Jespersen, Ab.: Det maanedlige Timeantal, som vore Kørselsfordelinger for Øjeblikket er opsat med, ligger omkring et Hundrede nogle og halvfems Timer; Turene kan derfor, selv om Normen nedsættes til 200 Timer pr. Maaned, dog strammes. Ab. Afd. har stillet Forslag om Tjenestetidsnormens Nedsættelse til 178 Timer, det maa være et rimeligt Krav. Vilde henstille til Kongressen at overlade H. B. at varetage dette Spørgsmaal; var ikke tilfreds med H. B.s Resolution; vi skal stille Krav til det bestaaende Samfund.

Heftholm, Frh., var ikke helt tilfreds med Formandens Syn paa Tjenestetidsreglerne, vi maa ned under 200 Timer pr. Maaned; Raadighed i Forbindelse med Kørsel maa længere ned end 13 Timer; Maksimumstjenesten er

ogsaa sat for højt; vi stiller følgende Ændringsforslag til H. B.s Resolution:

Frh. Afd. 31 foreslaar, at Udtrykket snarest belejligt slettes og erstattes med »straks«. Tjenestetidsnormen rettes fra 200 til 195 Timer. Maksimumstjenesten rettes fra 12 til 10 Timer. Raadighedstjeneste og Kørsel i Forbindelse med hinanden rettes fra 13 Timer til 12 Timer.

V. Heftholm.

Fejring, Es.: Der er bleven sagt, at Tidspunktet for en Revision af Tjenestetidsreglerne nu, ikke er heldigt, men jeg vil dog vove at paastaa, at er Tiden ikke gunstig nu, saa er den det aldrig; vel er det vanskelige Tider, men at lægge Hænderne i Skødet fører ikke til noget; forment, Resolutionen var for omfattende.

Horup, Ar.: Vi er jo forsaavidt ikke indblandet i Kriksen, men naar man ser de Tjenester, Administrationen byder os, skulde man næsten tro det. Vi stiller følgende Ændringsforslag til H. B.s Resolution.

Punkt 3 omforandres saaledes:

Tjenesten regnes kun som afbrudt, hvis Opholdet udenfor Hjemstedet udgør 3 Timer eller derover.

Ar. Afd. 38.

H. B.s 2 Timer er for lidt, et saadant Ophold er intet værd for Personalet.

Til Punkt 4 ønskes tilføjet:

Raadighed for Nedbrud maa kun benyttes i Forbindelse med Telefonvagt.

Ar. Afd. 38.

Som Følge af Rationaliseringen er denne Reserve meget udsat i Aarhus; Personalet foretager ofte Opsmøring af Maskiner paa disse Reserver, og kommer vi da ud, vil vi som Regel faa for lang Tjeneste.

Der ønskes endvidere tilføjet et nyt Punkt 8 saalydende:

Tjeneste ved Fremførelse af Tog maa uden passende Afbrydelse ingensinde være over 8 Timer, heri medregnet Forberedelses- og Afslutningstjeneste.

Ar. Afd. 38.

Med Henblik paa den forcerede Tjeneste er det paa krævet, at vi faar en mere konstant Arbejdstid. Formanden har formentlig Ret i, at Øjeblikket ikke er gunstigt for en Revision af Tjenestetidsreglerne, men man kan ikke i 1933 hyde os 10 Timers Lokomotivtjeneste, og jeg kan ikke tro andet, end at Ministeren vil være modtagelig for vore Bevæggrunde, naar han faar det rette Indblik i vore Tjenesters Beskaffenhed.

Formanden: De Tal, der opstilles fra Ab. har ingen Steder hjemme; Jespersen skal faa Anledning til at forsvare sine Udtalelser i H. B.

Heftholm er ufornuftig at sætte Ordet »straks« ind, og vedtager Kongressen det, er den lige saa ufornuftig. Horup, Ar., skulde man tro om, var en Mand paa 60 Aar og havde lige saa mange Aars Erfaring. Ar. Afd. burde have givet Udtryk for, at dette ikke er Reglerne, der er noget i Vejen med, men derimod Fortolkningen af dem; det er nu den rene Køretjeneste, der bliver forlangt. Vi kommer maaske til at gaa ind for, at der kun maa lægges saa og saa mange Timers ren Køretjeneste i hver Tur.

Der er ingen Grund til at ændre ved Resolutionen, den dækker over alt; men naar Tiden kommer, skal vi nok sørge for, at de forskellige Meninger og Forslag gennemgaaes og indflettes.

Resolutionen blev læst op af Dirigenten.

Ab. Afdelinger stillede et Ændringsforslag saalydende:

Kongressen udtaler sin Beklagelse af, at det synes, som Trafikminister Friis Skotte ikke har bemærket den øvrige Regerings Stilling til de af den internationale Arbejderorganisations paabegyndte Undersøgelser og Drøftelser med Henblik paa Nedsættelse af Arbejdstiden. Som Følge deraf fordrer Kongressen, at Regeringen vil foranledige, at Trafikministeren viser mere Forstaaelse overfor Lokomotivpersonalets berettigede Krav.

Afdeling 33 og 34.

Horup, Ar.: Tjenestetidsregler skal være saaledes, at de ikke kan misbruges, kan de det, ja, saa er der noget i Vejen med dem. Stem ikke for H. B.s Resolution, men vedtag de Ændringer, Ab. har foreslaaet, saa risikerer vi ikke Overgreb.

Formanden advarede mod Forslaget og henstillede ikke at stemme for det.

Ab.s Ændringsforslag blev forkastet.

Fh.s Ændringsforslag blev forkastet.

Ar. Afd. 38's Ændringsforslag blev forkastet.

Ar. Afd. 38's Ændringsforslag til P. 4 blev forkastet.

Ar. Afd. 38's Forslag til nyt Punkt 8 blev forkastet.

Hovedbestyrelsens Resolution vedtoges med 87 Stemmer. 9 Stemmer imod.

Punkt 81 toges tilbage af Afdeling 2.

Punkt 9.

a. *Formanden* motiverede Forslaget.

b. *Breischneider, Gb.*, motiverede Forslaget.

Afd. 37, Ar., stillede et Ændringsforslag saalydende:

»Hovedbestyrelsen søger opnaaet, at Lokomotivmænd, der udstationeres, afløses efter 1 Maanedes Forløb.

Afd. 37.

c. Henvistes til H. B. efter Henstilling fra *Formanden*.

d. *Eshøj, Ar.*, motiverede Forslaget, anbefalede at stemme for det. Forkastes det, slaar De for stede Foden væk fra Ancienniteten.

Formanden angaaende b. med Ændring. Vi har ført Forhandling. Naar der kan angives en Grund for det, kommer man hjem efter 2 Maanedes Forløb. Vi kan meget vel vedtage et kraftigere Forslag, men jeg tror ikke, der er noget Haab om, at det kan gennemføres. Der er Mulighed for at komme hjem efter 2 Maaneder. c. Dette Forslag har jeg ønsket henvist til H. B., da vi gerne ønsker at se lidt paa det. d. Advarede Kongressen imod at vedtage dette Forslag. En Vedtagelse kan faa Konsekvenser i andre Afdelinger. Vort gamle Krav om Lokomotivfører til Damp naar Motorvognen er nedbrudt er ikke tilsids her i Ar. Bad Ar. tage Forslaget tilbage. Lad H. B. faa nogen Tid til at faa disse Forhold bragt ind i en Bane, som ogsaa vil tilfredsstillende Ar. Afd.

Bille, Ar.: Jeg kan forstaa paa *Formanden*, at han har gennemtænkt dette Forslag, men jeg tror ikke rigtig. *Formanden* forstaaer Mening. Det er naar Mx-Vognene er utjenstedygtige for lang Tid, at Lokomotivførerne skal køre. Vi gør ikke vore Kolleger, der kører i Mx-Turene Uret ved at sætte dem i Reserven i den Tid.

a. Vedtoges enstemmigt.

b. (a) vedtoges enstemmigt. Ændringsforslaget fra Afd. 37) vedtoges med alle Stemmer mod 5.

c. Henvistes til H. B. — *Bille Ar.:* Der bliver ikke

Ro i Aarhus, før der kommer en tilfredsstillende Løsning paa Spørgsmaalet.

d. Henvistes til H. B.

Frokostpause.

Efter Frokostpausen overtog *C. Schmidt, Ng.*, Ordstyrerhvervet.

Punkt 10.

Behandling af Forslagene.

ad Punkt 10 a.

Stenkvist, Gb.: Der er paa denne Kongres sagt mange Ord om de daarlige Tider; men naar Tiderne er saa daarlige, maa vi beflitte os paa at hjælpe Samfundet frelst igennem Krisen, og det bedste Middel hertil er Oplysning. Vi maa alle gøre vor Indsats, og D. L. F. bør gøre sin Indsats med at dygtiggøre Medlemmerne igennem Oplysning.

For at faa Oplysningsarbejdet ind under faste Rammer formener jeg, at der maa nedsættes et Landsudvalg til at indlede Samarbejde med Arbejdernes Oplysnings Forbund og Trafiketaternes Oplysningsudvalg, saaledes at vi kan komme som Medlemmer til disse Kursus. Et saadant Udvalg kunde f. Eks. bestaa af 3 Mand: 1 valgt af Arbejdernes Oplysningsforbund, 1 valgt af Trafiketaternes Oplysningsudvalg og 1 valgt her af Kongressen.

Medlemmerne faar ikke det rette Udbytte af de Studiekursus, der afholdes paa Feriehjemmet, som Følge af, at Oplysningen indenfor den begrænsede Tid er alt for sammentrængt. Jeg vil derfor henstille til Kongressen at stille sig velvillig til dette Forslag og anbefaler dets Vedtagelse.

E. Kuhn: Det er Hensigten at søge afholdt Studiekursus paa Feriehjemmet hvert Aar, dersom der da melder sig Deltagere nok. Forslag 10 c kan derfor tages tilbage. Hovedbestyrelsen anbefaler Forslag 10 b til Vedtagelse, Summen foreslaas ansat til 400 Kr. Med Hensyn til Forslag 10 a finder vi dette uformødent. Der har, som allerede under *Formandens* Beretning oplyst, været afholdt Studiekursus, foranstaltet af Hovedbestyrelsen, og da der ikke har været fremsat Beklagelse over den Maade, disse Kursus er arrangeret paa, synes der ikke at være nogen Grund til Ændring. *Stenkvist's* Motivering for Forslaget faldt helt udenfor Forslagets Ordlyd. Han foreslog nemlig et 3-Mandsudvalg, hvis Flertal skulde sammensættes af Folk udenfor Dansk Lokomotivmands Forening, nemlig Arbejdernes Oplysningsforb. og Trafiketaternes Oplysningsudvalg, og det kan vel ikke siges at være overensstemmende med det Forslag, der foreligger til Behandling, og som vedrører Organisering af Studiearbejdet indenfor Dansk Lokomotivmands Forening. Vi henstiller derfor, at dette Forslag tages tilbage.

Bendixen, Es., anbefalede at vedtage Afd. 2's Forslag, og at Organisationen støtter de forskellige Afdelinger, der søger økonomisk Støtte til et Studiekursus.

Andersen, Ng., anbefalede at bibeholde Oplysningsarbejdet som hidtil, de Studiekursus, der afholdes paa Feriehjemmet, er den bedste Form for Oplysning.

Bendixen, Es.: Lad os støtte Afd. 2's Forslag. Organisationsarbejdet kræver Oplysning, og de Kundskaber, vi erhverver os, kommer os til Hjælp i dette Arbejde. Naar de Kursus, der afholdes paa Feriehjemmet, ikke altid finder Tilslutning, er Permissionsdagene Skyld heri.

Vedtoges med 35 Stemmer mod 30.

(Fortsættes.)

Til Sekretær valgtes Trafikinspektør J. Okkels.
Formanden, Forretningsfører Charles Petersen, ledede Mødet.

Til Stede var endvidere det ene af Foreningens Æresmedlemmer, pens. Togfører P. D. Pedersen. Trafikminister Friis-Skotte, der ligeledes er Æresmedlem, var indbudt, men forhindret i at være til Stede. Endvidere var som særlig indbudt mødt Expeditionssekretær, cand. polit. Tork, der gjorde nærmere Rede for Virkningerne af den af Foreningen førte Statistik. Resultatet af denne opfordrer ikke for Tiden til Ændring i Foreningens Præmiatariffer.

Dagsorden:

1. Protokollen.
2. Beretning og Regnskab.
3. Styrelsens Forslag til Bonusfordeling.
4. Valg i Henhold til Lovenes §§ 10 a, b, f, 11 og 13
5. Eventuelt.

Forretningsfører, Fuldmægtig Chr. Schmidt, af-lagde Beretning.

Antallet af anmeldte Skader har i det forløbne Aar været omtrent som i det foregaaende Aar. Skadeprocenten har udgjort 7,85 pCt. mod 7,83 pCt. Aaret forud. Iøvrigt henvises til nedenstaaende Oversigt over Skadeprocentens Svingninger gennem Aarene.

Aar	Antal Skader	Medlemstal	Antal Skader i pCt. af Medlemstallet
1918	244	3050	8,00
1919	226	3432	6,59
1920	190	3738	5,09
1921	132	3752	3,52
1922	255	3697	6,90
1923	207	3879	5,34
1924	218	3816	5,71
1925	235	3840	6,10
1926	260	3890	6,66
1927	249	3846	6,47
1928	303	3834	7,90
1929	354	4842	7,31
1930	392	5150	7,61
1931	408	5208	7,83
1932	405	5157	7,85

Ved forrige Regnskabsaars Afslutning henstod som uafgjort 56 Skadetilfælde.

I det forløbne Aar er der anmeldt 405 nye Tilfælde, og desuden er 12 tidligere afgjorte Skader genoptaget til Behandling. Af disse ialt 473 Tilfælde blev de 399 afregulerede inden Aarets Udgang; saaledes at der som uafgjort henstod 74 Skadetilfælde.

Af de 399 afregulerede Skadetilfælde er 365 endelig afgjort ved Udbetaling af Dagsersatning. 20 Tilfælde medførte Invaliditetsersatning, 4 Tilfælde Dødsersatning, i 5 Tilfælde maatte Erstatningskrav afvises og i 5 Tilfælde frafaldtes Erstatningskrav.

De 4 Dødsfald fordeler sig saaledes:

- 1) Styrtet af Tog ved Indkørsel til Station. Dræbt paa Stedet. Enken tilkendt Dødsersatning 1 000 Kr.
- 2) Faldt af en Karussel. Brud af Ribben, Læsion af Lungen. Død paa Hospitalet. Enken tilkendt Dødsersatning 1 000 Kr.

- 3) Forfejlet Spring paa Tog paa en Station. Overkørt af bageste Vogn. Aabent Brud af højre Ben. Forblødning. Død paa Hospitalet. Enken tilkendt Dødsersatning 2 000 Kr.
- 4) Dræbt ved Eksplosion ombord i en Motorfærge. Kraniet knust. Død straks. Enken tilkendt Dødsersatning 1 000 Kr.

Invaliditeterne fordeler sig saaledes:

- 1) Faldt under Arbejde ombord i Færge. Contusion af venstre Skulder. Indskrænket Bevægelighed af Skulderledet. Arbejderforsikringsraadet bevilger 12 pCt. (Vi giver 12 pCt.)
- 2) Under Arbejde i Remisen Contusion af højre Fod. Arbejderforsikringsraadet bevilger 15 pCt. (Vi giver 15 pCt.)
- 3) Ved Fald under Arbejde i Færge Contusion af Ryggen og Ribben. Arbejderforsikringsraadet bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)
- 4) Ved Fald paa Perronen forstuvet højre Fodled. Vedvarende Lidelse i Foden. (15 pCt.)
- 5) Faldt, under Forsøg paa at hjælpe en Rejsende, der sprang paa Toget, ned mellem to Vogne og kom i Klemme mellem Trinbræt og Perron. Mange Contusioner, Brud af Ribben. (10 pCt.)
- 6) Faldt ved at stige ned fra Maskinen og blev hængende med højre Fod i Fodtrinet. Forvridning af højre Knæ. Arbejderforsikringsraadet bevilger 8 pCt. (Vi giver 8 pCt.)
- 7) Ved at løfte en Motor ud af en Tractor blev venstre Haand beskadiget. Arbejderforsikringsraadet bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)
- 8) Under Arbejde i Remisen stødt venstre Knæ. Arbejderforsikringsraadet bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)
- 9) Faldt under Arbejde paa Lokomotiv fra Førerhusets Forhøjning ned paa Gulvet. Contusion af venstre Hofte og Skulder. Arbejderforsikringsraadet bevilger 20 pCt. (Vi giver 20 pCt.)
- 10) Faldt under Arbejdet i Værkstedet ned fra en Vogn. Forskellige Contusioner og Brud af Ribben. Arbejderforsikringsraadet bevilger 8 pCt. (Vi giver 8 pCt.)
- 11) Under Arbejde i Værkstedet kom højre Haand i Klemme i Værktøj. 3. Finger amputeret. Yderste Led 4. Finger stift. Arbejderforsikringsraadet bevilger 12 pCt. (Vi giver 12 pCt.)
- 12) Ved under Rangering at springe ned fra Tog beskadiget højre Knæ. (10 pCt.)
- 13) Under Arbejde ombord i Færge 3., 4. og 5. Finger klemt. 5. Finger stiv i begge Led. 4. Finger stiv i dens første Led, 3. Finger har ubetydelig Bevægelse i 1. Led. Arbejderforsikringsraadet bevilger 25 pCt. (Vi giver 25 pCt.)
- 14) Ved at staa ud af Sengen Forvridning af højre Knæ. Arbejderforsikringsraadet bevilger 8 pCt. (Vi giver 8 pCt.)
- 15) Ved at løsgøre en fast Skruebremse Seneforstrækning i højre Underarm. Arbejderforsikringsraadet bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)
- 16) Ved Nedspring fra et Tog venstre Knæ beskadiget. Svind af Laarmusklerne paa venstre Side. (10 pCt.)

- 17) Ved Spring fra en Vogn Muskelsprængning i højre Overarm. Nedsat Følelse af højre Arm, højre øvre Halvdel af Bryst og Ryg. (12 pCt.)
- 18) Under Arbejde ved Kulkranen ramt i Hovedet af Kontravægt. Hjernerystelse. Arbejderforsikringsraadet bevilger 5 pCt. (Vi giver 5 pCt.)
- 19) Ved at træde forkert ned fra Perron venstre Fod forstuvet. Arbejderforsikringsraadet bevilger 8 pCt. (Vi giver 8 pCt.)
- 20) Under Arbejde ved en Maskine højre Pegefinger læderet. Amputering af yderste ½ cm af højre Pegefinger. (5 pCt.)

Foreningens Medlemsantal var med Forsikringsaarets Udløb den 30. November i Fjor 5 157 med en samlet Forsikringssum af 7 264 000 Kr. Sammenlignet med Aaret forud betyder det en Nedgang i Medlemstal paa 51 og en Nedgang i Forsikringssum paa 122 000 Kr. (en Del store Forsikringer er afgaaet).

Beretningen godkendtes enstemmigt. Forretningsføreren gav derefter Beretning om Regnskabet, der stiller sig saaledes:

Driftsregnskab for Regnskabsaaret 1931-32.

	INDTÆGT	Kr. Ø.
1. Skadereserve fra forrige Aar		17 000. 00
2. Præmie, indbetalt af Medlemmer		40 748. 00
Overført fra Bonusfonden ..		13 041. 05
		53 789. 05
3. Genforsikringens Andel i Erstatninger		938. 40
4. Overskudsandel i Genforsikringen		0. 00
5. Rente		4 615. 15
		76 342. 60

	UDGIFT	Kr. Ø.
1. Genforsikringspræmie		2 249. 75
2. Erstatninger		26 701. 90
3. Lægehonorar m. m.		897. 00
4. Administration:		Kr. Ø.
a. Lønninger		4 313. 48
b. Præmieopkrævning (herunder Udgift ved Omskrivning og Rekapitulation af Afdragshefter m. m. Kr. 304,50)		1 525. 90
c. Juridisk Assistance		50. 00
d. Repræsentantskabet		1 681. 14
e. Indmeldeshonorar		259. 10
f. Porto, Telefon, Stempelmærker m. m.		469. 72
g. Tryksager, Maskinskrivn.		297. 35
		8 596. 69

Aarets Driftsoverskud er Kr. 37 897.26 og fordeles saaledes:	
Skadereservefonden	17 000. 00
Reservefonden	6 965. 75
Bonusfonden	13 931. 51
	76 342. 60

Formueregnskab 1931-32.

Formue den 1. December 1931	90 422. 73
Kursavance ved Salg af Obligationer	575. 22
Forøgelse af Reservefonden	6 965. 75
	Kr. Ø.
Forøgelse af Bonusfonden	13 931. 51
	-13 041. 05
	890. 46
	98 854. 16
Formue den 1. December 1932	98 854. 16
	98 854. 16

Status pr. 1. December 1932.

30 000 Kr. 5 pCt. Statsgældsbeviser af 1932	
Købsværdi	29 850. 00
40 000 Kr. 5 pCt. Statsobligationer af 1928	
Købsværdi	39 000. 00
Inventarierværdi	395. 25
Bankbøger, Giro og kontant Beholdning	29 608. 91
	98 854. 16
Skadereservefond	17 000. 00
Reservefonden	58 843. 23
Bonusfonden	20 173. 21
Kursavancefonden	2 837. 72
	98 854. 16

Uheldsforsikrings-Foreningen for de danske Statsbaners Personale, den 13. Januar 1933.

CHR. SCHMIDT,
Forretningsfører.

Ovenstaaende Regnskaber er reviderede og fundne i Overensstemmelse med Bøger og Bilag. De opførte Sparekasse- og Kontantbeholdninger samt Obligationsbeholdninger er til Stede.

København, den 27. Januar 1933.

R. KANTSØ.
M. H. SIMONSEN.

Regnskabet godkendtes enstemmigt uden Diskussion. Forretningsføreren forelagde paa Styrelsens Vegne følgende Forslag til Bonusfordeling.

Bonusfordelingen i Henhold til Lovens § 21 foretages saaledes, at Medlemmer, der er indtraadt i Foreningen før 30. November 1932, og som er Medlemmer i September Kvartal 1933, fritages i nævnte Kvartal for Præmieydelse af den Forsikringssum (dog ikke over 3000 Kr.), de havde tegnet inden Udgangen af August 1933.

Forslaget vedtoges enstemmigt.

Der foretoges derefter følgende Valg:

Styrelse:

Forretningsfører: Fuldmægtig Chr. Schmidt.

Sekretær: pens. Togfører N. P. Christensen.

3. Medlem og Kasserer: Vognopsynsmand R. Andersen.

Suppleant til Styrelsen:

Trafikkontrolør C. A. Gustavsen.

Repræsentantskabets Formand:

Forretningsfører Ch. Petersen.

Repræsentantskabets Næstformand

Snedker L. Hansen.

Revisorer:

Overmatros R. Kantsø.

Overassistent M. H. Simonsen.

Suppleant:

Lokomotivfører Kuhn.

Skadeudvalget:

Trafikinspektør Rønfeldt.

Overportør O. Andersen.

Suppleant:

Baneformand C. Th. Christensen.

Regnskabsudvalg:
Snedker L. Hansen.
Lokomotivfører S. Jensen.

Suppleant:
Togfører H. M. Petersen.

Formand for Voldgiftsretten:
Overlæge P. N. Hansen.

Overlæge P. N. Hansen, der i mange Aar paa en særdeles udmærket og interesseret Maade har varetaget Hvervet som Formand i Voldgiftsretten, har nu fornylig meddelt Foreningen, at han af Helbredshensyn ønsker at fratræde Hvervet. Efter at Foreningen har bragt ham sin Tak, har man blandt Repræsentanterne foretaget skriftligt Valg af en ny Formand. Paa Forslag af Repræsentantskabets Formand har Repræsentantskabet herefter valgt Overkirurg ved Københavns Amtssygehus, Dr. med. Hans Wulff.

SOCIALREFORMEN

Af Departementschef *R. Lassen.*
(Efter »Ministeriernes Maanedssblad«.)

(Sluttet.)

Administrationen ændres saaledes, at *Direktøren* for Ulykkesforsikringen afgør alle Sager i første Instans, medens *Ulykkesforsikrings-Raadet* bliver Appellinstans. Endvidere vil normalt kun Forsikringselskaber, der omfatter mindst 10 000 forsikrede, eller i hvert Fald 10 000 Arbejdsgivere, kunne anerkendes, og det fastsættes, at gennemsnitlig mindst $\frac{3}{4}$ af Præmieindtægten skal medgaa til Ydelser efter Loven.

Den *socialle Forsorg* er, som omtalt, ordnet i en enkelt Lov, hvori der efter rationelle Principper er anvist *Veje og Midler for enhver, der har offentlig Forsorg behov.* Loven giver saaledes et samlet Udtryk for den sociale Standard, som dansk Lovgivningsmagt og derigennem det nuværende danske Samfund hævder.

I første Afsnit opstilles Reglerne om *Forsørgelsespligt, Forsørgelsesret, Forsørgelsessted* og *Forsørgelsesmaader* samt om *Administration, Refusion* og *Regnskabsvæsen*, og derpaa lader Loven alle de specielle Tilfælde, hvor den offentlige Forsorg maa træde til, passere Revue, idet den grupperer dem efter Trangens Aarsag og Karakter, giver Regler for Forsørgens Ordning i hver enkelt Gruppe af Tilfælde, og til sidst udsondrer de Tilfælde, hvor Aarsagen er af en saadan Beskaffenhed, at Hjælpen skal ydes med Fattighjælps Virkning. Medens det hidtil har været Reglen, at offentlig Hjælp havde Fattighjælps Virkning, medmindre det modsatte udtrykkelig var fastsat, hævder den ny Lov det modsatte Princip, at denne Virkning kun indtræder i de særlige Tilfælde, hvor det udtrykkelig er sagt.

Med Hensyn til *Forsørgelsesstedet* sker der den gennemgribende Forandring, at man helt ophæver

Begrebet *Forsørgelseskommune* og lægger den *Forsørgelseskommunerne* hidtil paahvilende *Refusion* over paa et samtlige Kommuner omfattende *Refusionsforbund* eller i visse Tilfælde paa Staten. En *Persons Forsørgelsessted* er hans *Bopælskommune*, men *Hjælp* skal i *Trangstilfælde* som *Hovedregel* ydes af den faktiske *Opholdskommune*, hvilket jo meget vel kan være en anden end *Forsørgelsessted-Kommunen*. For *Kontrollens Skyld* skal alle *Oplysninger* om ydet *Hjælp* samles i denne *Kommune*; har en *Person* intet *Forsørgelsessted*, anmeldes *Hjælpen* til *Socialministeriet*.

Lovens *specielle Del* indledes med et stort Afsnit om *Børneværn*, hvis Regler i *Hovedsagen* svarer til, hvad der for *Ojeblikket* gælder ifølge *Værgeraadsloven*, *Loven om forebyggende Børneforsorg* og *Loven om Tilsyn med Børn* samt *Fattigloven*. I det følgende Afsnit om *Børnebidrag* har man samlet og bragt *Overensstemmelse* mellem *Reglerne* om *Underholdsbidrags Udbetaling* af det offentlige til *Børn udenfor Ægteskab* og til *Ægtebørn* samt om *Bidrag* til *Børn af Enker og Enkemænd* og til *forældreløse Børn*.

Herefter følger et Afsnit om *Hjælp* i en Række særlige Tilfælde (*Særhjælp*). Først gives nogle Regler om *Hjælp* i *Anledning af Fødsel*, og derpaa følger *Bestemmelser* om *fortsat Sygekassehjælp*, om *Hjælp til kronisk Syge*, om *Hjælp til sindssyge, aandsvage, Epileptikere, vanføre og lemlæstede, talemiddelle, blinde, dove, tuberkulose, kræftlidende m. fl.*, om *Hjælp til Læge og Medicin* og til *Begravelses*, om *Hjælp* i *Tidsrummet* mellem en *Sags Rejsning* og dens *Afgørelse*, om *Hjælp*, mens en *Husmoder* er indlagt paa *Hospitalet*, og om *Fremskaffelse* af *Bolig* til *Husvilde*, ogsaa i *Byerne*.

Efter et Kapitel om offentlig *Skolebespisning* m. v. følger som sidste Del af Afsnittet om *Særhjælp*, et Kapitel om *forbigaaende* og *uforudseelige* *Trangstilfælde*, hvorefter der indenfor visse snævre Grænser kan ydes en midlertidig *Hjælp* uden *Retsvirkninger*.

Opstaar der iøvrigt *Trangstilfælde*, som *ikke* kan henføres til en af de anerkendte *Aarsager*, kan *Hjælp* selvfølgelig ikke nægtes (det vilde være i *Strid* med det offentlige grundlovsmæssige *Pligt*), men den kan da ifølge *Loven* kun ydes med *Retsvirkning* som *Kommunehjælp*. Denne er *Modtageren* pligtig at erstatte ligesom nu *Fattighjælp*. Er der kun *Tale* om en *forholdsvis* *forbigaaende* *Hjælp*, kan *Kommunalbestyrelsen* under visse nærmere *Vilkaar* eftergive den, naar *paagældende* *ikke* i det sidste halve Aar har modtaget *Kommunehjælp*, og er der gaaet 3 Aar, kan han forlange den eftergivet.

Modtager en *Person* derimod *Kommunehjælp* til *Stadighed* eller af en saadan *Størrelse*, at den har *Karakter* af egentlig *Forsorg*, bliver *Virkningerne* alvorlige, idet *Hjælpen* da skal betragtes som *Fattighjælp* med *Tab af Valgret* og *Valgbarhed*, medmindre *Kommunalbestyrelsen* undtagelsesvis, fordi *Hjælpen* er *begrundet* i særlig store *Forsørgerbøder*, langvarig *Sygdom* eller andre den *trængende* *utilregnelige Aarsager*, fritager ham for denne *Virkning*. Og-

saa i visse andre Tilfælde faar Kommnehjælpen denne Fattighjælpsvirkning.

Til Slut omtales en Række Tilfælde, hvor Tvangsaarsagen er af en saadan Beskaffenhed, at Hjælpen i alle Tilfælde skal betragtes som *Fattighjælp*. Dette gælder Forsørgelse af arbejdsmodvillige Personer, Hjælp til forsømmelige Forsørgere, Alkoholister, Omstrejffere m. fl. under nærmere angivne Omstændigheder.

Et meget vigtigt Led i Reformen er Nyordningen af den sociale *Administration*. — Fra første Færd har Reformens Planlægger, Socialminister *Steincke*, med Styrke hævdet, at den fulde Nytte af en systematisk Opbygning af den sociale Lovgivnings materielle Regler først opnaas, naar den administrative Ordning er indrettet paa en Maade, der giver Udøverne af den sociale Forsorg Overblik og Myndighed paa Forsorgens forskellige Omraader — med andre Ord: *en administrativ Enhedsordning*.

Man har derfor samlet den lokale Administration hos Kommunalbestyrelsen, saaledes at baade Hjelpekassebestyrelser og Værgeraad falder bort. Herved opnaas tillige den Fordel, at Ansvaret for Administrationen ligger hos den Myndighed, som har Ansvaret for Kommunens Økonomi.

Til Administrationen skal Kommunalbestyrelsen nedsætte et blandt dens Medlemmer valgt *socialt Udvalg*, der atter kan nedsætte et Underudvalg, og et saadant Underudvalg skal nedsættes til at varetage Administrationen af Børneværnet; dette kan tiltrædes af enkelte af Kommunalbestyrelsen udenfor dens Midte valgte Personer, som maa antages at være i Besiddelse af Indsigt i Børneforsorg. Flertallet skal dog være Kommunalbestyrelsesmedlemmer.

Ogsaa Folkeforsikringsloven tillægger Kommunalbestyrelsen, eller nærmere bestemt det sociale Udvalg, vigtige Opgaver vedrørende Tildelingen af Alders- og Invalidere m. v., og det forudsættes i alle Lovene, at de sociale Institutioner og de sociale Udvalg yder hinanden Bistand.

Med Hensyn til *den økonomiske Side* af Socialreformen er Forholdet ifølge de anstillede Beregninger det, at Reformen i det store og hele »hviler i sig selv«. Derimod sker der en meget betydelig Omfordeling af de økonomiske Byrder.

Af Forsørgelsesudgifter bærer Opholdskommunen som Hovedregel $\frac{1}{3}$ (mod nu $\frac{1}{4}$), medens de resterende $\frac{2}{3}$ bæres af et samtlige Kommuner omfattende *Refusionsforbund*. Staten overtager dog en Række Udgifter, hvoriblandt navnlig skal fremhæves Udgifter til forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag, Udgifter ved Anbringelse af Børn over 15 Aar i Skolehjem, Ungdomshjem, Fredehjem m. v., Udgifter ved epidemiske og smitsomme samt veneriske Sygdomme, ligesom Staten direkte afholder Udgifterne ved Børns Ophold i Stats-Opdragelseshjem efter det 15. Aar og drager Omsorg for Opdragelse, Underhold, Forsørgelse, Kur og Pleje for sindssyge, aandssvage, Epileptikere, vanføre, lemlæstede, talelidende, blinde og døvstumme, for saa vidt de skal undergives Anstaltbehandling eller anbringes i kontrolleret Familiepleje.

Ifølge Folkeforsikringsloven bæres Udgifterne til Aldersrente som hidtil af Stat og Kommuner; Staten bærer $\frac{1}{7}$ (mod hidtil $\frac{7}{12}$), Kommunerne $\frac{3}{7}$, saaledes at Opholdskommunen bærer $\frac{1}{7}$, medens de resterende $\frac{2}{7}$ fordeles paa Refusionsforbundet af samtlige Kommuner. Af Invalidere skal Opholdskommunen ligeledes afholde $\frac{1}{7}$; Invalidforsikringsfonden skal bære saa meget af den øvrige Del, som den kan, og Staten Resten. Efter at nu saa godt som hele den voksne Del af Befolkningen skal betale *Præmier*, og efter at disse er bleven forhøjet, maa det forventes, at Fonden vil kunne dække næsten hele den Del, som ikke hviler paa Opholdskommunen.

Det er saaledes meget betydelige Udgiftsposter, der gennem Refusionsforbundet udlignes mellem samtlige Kommuner, og da Fordelingsreglerne tager Hensyn til Kommunernes Velstandsniveau (idet kun $\frac{1}{3}$ fordeles efter Folketal, medens de resterende $\frac{2}{3}$ fordeles henholdsvis efter de samlede Indkomstbeløb i Kommunerne og efter Grundværdi og Ejendoms-skyld), vil Resultatet blive *en Lettelse for de fattige Kommuner* i Forhold til de mere velstaaende.

Arbejdsgivernes Bidrag til Arbejdsløshedsfonden og Invalidforsikringsfonden forhøjes noget.

DE 10 HURTIGSTE TOG I DEN TYSKE SOMMERKØREPLAN 1933

Bestræbelserne for at øge Toghastighederne fortsættes stadig, og de tyske Rigsbaner meddeler i Aar om forskellige Forbedringer i saa Henseende. Vi skal her anføre den tyske Sommerkøreplans 10 hurtigste Tog, af hvilke »Den flyvende Hamburger« kommer øverst.

	km.	Køretid	
		Min.	Gns.hastighed km./T.
Berlin—Hamburg	286,8	138	124,7
Hamburg—Berlin	286,8	140	122,9

For Damptogenes Vedkommende opnaas der følgende Hastigheder:

	km.	Køretid	
		Min.	Gns.hastighed km./T.
Berlin—Hamburg	286,8	163	105,6
Hamburg—Berlin	286,8	165	104,3
Wittenberge—Spandau	115	73	94,5
Breslau—Königszelt	148,4	131	93,7
Berlin—Halle	161,7	104	93,3
Wittenberge—Hamburg	160	103	93,2
Neustadt—Wittenberge	51,2	33	93,1
Büchen—Ludwigslust	68,2	44	93,0

Dette er som anført Gennemsnitshastigheden. De paa-gældende Togs Maksimalhastigheder ligger selvsagt noget højere, »den flyvende Hamburger« kommer f. Eks. visse Steder op paa 165 km.

JUBILÆUM

Den 1. August kan Lokomotivfører A. C. M. N. Nielsen, Sennelsgade 4, Randers, fejre sit 25 Aars Jubilæum.

Alf. Nielsen har det meste af de 25 Aar været stationeret i Randers og er vellidt af Kolleger og medansatte, hvilket han sikkert vil modtage Bevis for paa Jubilæumsdagen.

Randers Afdelinger bringer dig vor bedste Lykønsning. Held og Lykke i Fremtiden.

A. B.

BEMÆRK

En Del af de Raderinger, Foreningen i de sidste 2 Aar har anskaffet, blev fordelt paa den nys afholdte Kongres, heriblandt 2 Eksemplarer »Bondehus i Nordsjælland, Radering af H. C. Caspersen«. Imidlertid skete der en Forveksling eller en Bytning, saa den ene af de Afdelinger, som skulde have den paagældende Radering, ikke har kunnet faa den, herved er jo for saa vidt intet at gøre, da den paagældende Afdeling har faaet en anden Radering. Men da vi nødvendigvis maa have Kontrol med, hvor de forskellige Raderinger befinder sig, efterlyste vi først paa Kongressen og senere i »D. L. T.« for den 20. Maj d. A. de to foran omtalte Eksemplarer af »Bondehus i Nordsjælland«. Den Afdeling (Viborg), som har det ene Eksemplar af bemeldte Radering, meldte sig baade paa Kongressen og efter den sidste Notits i D. L. T., derimod har den Afdeling, der har det andet Eksemplar, endnu ikke meldt sig. Vi nødsages derfor til endnu en Gang at bede oplyst, hvor den anden af de to oftnævnte Raderinger befinder sig.

Meddelelse sendes til Foreningens Kontor.

Hovedbestyrelsen.

VED J. ANDERSENS BEGRAVELSE

Lørdag den 8. Juli 1933 blev Lokomotivfører J. Andersen begravet fra Nyborg Kapel.

I afdøde har vi mistet en god og brav Kollega. Afdøde var blevet opereret for Tarmslyng; denne Sygdom var han næsten kommen over, da der, lige før han skulde

være hjemsendt fra Sygehuset, stødte en Blodprop til, som hurtigt gjorde Ende paa Livet.

Afdøde var i en Aarrække Kasserer for Nyborg Lokomotivfører Afdeling, hvilket Hverv han omfattede med megen Interesse.

Ved Kisten stod 6 Lokomotivførere Æresvagt og bar Kisten ud til Ligvognen, 6 Lokomotivfyrbødere bar Kisten til Graven og sænkede den.

Fredericia og Nyborgs Faner paraderede ved Begravelsen. Ved Graven udtalte Hovedbestyrelsesmedlem Lokomotivfører C. Thygesen nogle smukke Mindord og til Slut et Ære være Dit Minde.

M. A.

SYGEKASSEN

I Forbindelse med tidligere Skrivelser herfra angaaende opnaaet Tilsagn om Moderation i Betalingen for Indlæggelse af Sygekassens ubemidlede Medlemmer paa forskellige Sygehuse skal man efter Anmodning fra Sygekassens Bestyrelse tillade sig at bede den ærede Redaktion om velvilligst i Bladet at ville optage en Meddelelse om, at ogsaa Hobro Byraad har givet Tilsagn om, at Sygekassens ubemidlede Medlemmer i Hobro kan indlægges og behandles for de samme Takster, som er gældende for ubemidlede Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser.

Endvidere har man fra Aabenraa Amts og Bys Sygehus modtaget Meddelelse om, at saavel Amtsraad som Byraad har indrømmet Sygekassen en Moderation paa 1 Kr. daglig i Betalingen for Indlæggelse samt 25 pCt. Nedsættelse i Taksten for ambulans Behandling paa Sygehuset.

JERNBANELÆGER

Jernbanelæge Simony, Onsgaardsvej 14, Hellerup, er bbrtrejst fra 6. Juli i ca. 1 Maaned.

Hans Praksis varetages i nævnte Tidsrum af Læge Kuhn, Strandvej 165, Tlf. Helr. 730, Konsultationstid Kl. 13—14, Læge Bro, Strandvej 185, Tlf. Helr. 3399, Konsultationstid Kl. 12½—13½, og Læge Schiødt, Margrethevej 28, Tlf. Helr. 43, Konsultationstid Kl. 13—14.

HJERTELOG TAK.

En hjertelig Tak til Kolleger og medansatte, som glædede mig paa min Jubilæumsdag.

Lokomotivfører A. P. K. Frederiksen,
Fjordvej, Nyborg

Hjertelig Tak for al venlig Deltagelse ved min kære Mand, Lokomotivfører Jørgen Andersens Sygdom, Død og Begravelse.

Nyborg, den 12. Juli 1933.

Karen Andersen og Edel.

BYTNING

Lokomotivfyrbøder med Hjemsted i Esbjerg ønsker at bytte med en Kollega i København Gb. eller Østerbro. Henvendelse til undertegnede.

E. Villumsen (393),
Valdemarsgade 2,
Esbjerg.

*Rettelse til
Adressefortegnelsen*

Motorførererkredsen:

Adressen for Formanden for Sjælland-Falster Afdeling, P. Jensen, rettes til Rosenkildevvej 57, 1. Helsingør.

For Østerbro Lokomotivfyrbøderafdeling:

Formandens Navn og Adresse bedes rettet til: J. R. Petersen, Ryegade 41, 1., G. c/o. Møller.

Kassererens Navn og Adresse rettes til: E. A. Nielsen. Havehuset, Buskvej 23, Haveforeningen Frederikshøj, Enghavevej, V.

For Repræsentanten for Feriehemmet rettes Navn og Adresse til: C. O. Nielsen, Kurlandsgade 10, 2. tv. S.

Persoonalia

Udnævnelse fra 1.—7.—33:

Lokomotivfyrbøder W. L. A. Jürgensen, Fredericia, efter Ansøgning ifølge Opslag til Motorfører II i Struer (min. Udn.).

Togbetjent C. Sørensen, Ringkøbing, efter Ansøgning ifølge Opslag til Motorfører II i Viborg (min. Udn.).

Forflyttelse fra 1.—7.—33:

Lokomotivførerne

J. Knudsen, Herning, efter Ansøgning til Næstved,
B. Fischer, Holbæk, efter Ansøgning til Kalundborg,
E. V. Pedersen, Brande, efter Ansøgning til Holbæk,
C. Jacobsen, Fredericia, efter Ansøgning til Nyborg,
E. C. Poulsen, Gedser, efter Ansøgning til Nyborg,
H. K. Danielsen, Kbh. Gb., efter Ansøgning til Fredericia,
M. P. Jensen, Sorø, til Næstved,
K. F. Knudsen, Sønderborg, til Aabenraa,
J. Nicolaisen, Sønderborg, til Thisted,
P. Thomsen, Sønderborg, til Tønder,
G. C. W. Zerahn, Sønderborg, til Tønder,
H. G. H. Runge, Sønderborg, til Tønder,
K. F. H. Lenz, Sønderborg, til Padborg.

Lokomotivfyrbøderne

H. P. E. Hansen, Sorø, til Kbh. Gb.,
W. C. G. Hørbye, Sorø, til Næstved,
K. V. M. Jensen, Sorø, til Næstved,
C. H. Ebsen, Sønderborg, til Tønder,
P. M. Hansen, Sønderborg, til Tønder,
T. C. H. Rowoldt, Sønderborg, til Tønder.

Tilladelse til at bytte Tenestested fra 1.—10.—33:

Lokomotivfyrbøderne S. R. Mortensen, Esbjerg, og J. E. S. Rohde, Kbh. Gb.

Afsked:

Lokomotivfører L. J. E. Lose, Kbh. Gb., efter Ansøgning paa Grund af Svagelighed med Pension fra 31.—8.—33 (min. Afsked).

Lokomotivfører T. V. Hensel, Sorø, efter Ansøgning paa Grund af Alder med Pension fra 30.—9.—33 (mn. Afsked).

Dødsfald:

Lokomotivførerne J. Andersen, Nyborg, og N. K. K. Andersen, Struer, henholdsvis den 4. og den 9. Juli 1933.

Brug Svendborg Eksport Mi-Co.

ERMOL

fin, frisk og fyldig!

Drøjere i Brug og mere velmagende.

Albani Bryggeri

Afdeling:

Slotsbryggeriet's

Husholdningsøl og Skibsøl i original pasteuriseret Aftapning saavel paa Hel- som Halvflasker, samt Slots-Apollinaris og Slots-Citronvand er bedst.

Nærværende Nummer er afleveret paa Avispostkontoret d. 21. Juli.

REDAKTION: Vesterbrogade 91, 1. Sal, København V.
Tlf. Vester 8173 eller Centr. 14 613.
Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: 6 Kr. aarlig.
Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:
Reventlowgade 28, København V.
Telefon Central 14 613. — Kontortid Kl. 10—4.
Postkonto: 20 541.